കർമ്മനിരതനായ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ

മനുഷ്യസേവനത്തിന്റെ ആൾരൂപം

എഡിറ്റർ

കെ. വി. മാമ്മൻ

പ്രസാധകർ:

കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ളിഷേഴ്സ്

പി. ബി. 10, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം 686 018 കേരളം

ഫോൺ: 0481 - 2578936

(Malayalam)

Karmanirathanaya P. C. Yohannan Rampan
Manushya Sevanathinte Aalroopam
(Biography)

Ed. K. V. Mammen

Publishers	:	Kottackal Publishers, P. B. 10, Manganam Kottayam - 686018 Phone: 0481 - 2578936
First Published	:	April 5, 2008
Copy Right Reserved		
Cover	:	Equations, Kottayam Ph: 3203114
Typesetting & Printing	:	Sophia Print House, Kottayam Ph: 3255054

Rs. 30/-

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH
KOTTAYAM DIOCESE

GEEVARGHESE MAR IVANIOS

Phone: 0481 2564329
Kuriakose Mar Gregorios Centre,
M. D. Seminary, Kottayam

പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ മുഖ്യശിഷ്യനായി വളരുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാശീലം അന്യൂനം തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ അതുല്യമായ അദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് സഭയ്ക്കും, ഭദ്രാസനത്തിനും കൈവരുത്തിയിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ വില തീരാത്തതാണ്. ഇത്രയധികം വലിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ജനസേവനം നടത്തുന്ന വൈദികരുടെ എണ്ണം വളരെ ചുരുക്കമാണ്.

സാധുജനസേവനം, വിശിഷ്യ എയിഡ്സ് രോഗികളുടെ മക്കളുടെ സംരക്ഷണം മുതലായ രംഗങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനം അനുപമമാണ്.

വരുംകാലങ്ങളിലും, ഈ വലിയ മനുഷ്യസേവനങ്ങൾ തുടരാൻ ദൈവം റമ്പാച്ചന് ആരോഗ്യവും, ആയുസ്സും നൽകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്താ

കോട്ടയം
2008 ഏപ്രിൽ 2-നു
കുറിയാക്കോസ് മാർ
ഗ്രീഗോറിയോസ് സെന്ററിൽ നിന്ന്.

ദൈവസ്നേഹം പകരുന്ന ജനസേവകൻ

ഉമ്മൻ ചാണ്ടി എം. എൽ. എ.

ബഹുമാന്യനായ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ മനുഷ്യ നന്മയുടെ പ്രതീകമാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടി എല്ലാം ത്യജിക്കുന്ന റമ്പാച്ചൻ സേവനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ആൾരൂപമാണ്. പരിശുദ്ധനായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായ റമ്പാച്ചന് മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചുള്ള കരുതൽ തിരുമേനിയുടെ സഹവർത്തിത്വത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

റമ്പാച്ചന്റെ കൈപ്പുണ്യം തിരുമേനിയുടെ അനുഗ്രഹം തന്നെ. പാമ്പാടി ദയറായുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ട്. എല്ലാവരുടെയും പ്രതീക്ഷയ്ക്കപ്പുറത്താണ് അതിന്റെ എല്ലാം ഉയർച്ച. ഐ. ടി. സി. കോളജ് സി. ബി. എസ്. ഇ. സ്കൂൾ, ബാലഭവൻ, അഭയഭവൻ ഏറ്റവും ഒടുവിൽ എയ്ഡ്സ് ബാധിതർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ആശാകിരൺ എന്ന സ്ഥാപനവും.

പാമ്പാടി ദയറയും പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അഭേദ്യമാണ്. എല്ലാ വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും പിന്നിലെ ശക്തി റമ്പാച്ചനാണ്. നിമിഷ വേഗത്തിലായിരുന്നു എല്ലാറ്റിന്റെയും പൂർത്തീകരണം.

എല്ലാവരോടും നല്ല ബന്ധമാണ് റമ്പാച്ചൻ പുലർത്തുന്നത്. ശത്രുക്കളില്ല. റമ്പാച്ചനോട് ആരെങ്കിലും നീരസം പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ സ്വതസിദ്ധമായ പുഞ്ചിരിയിൽ എല്ലാം തീരും.

റമ്പാച്ചന്റെ സ്നേഹവും വാത്സല്യവും ഏറ്റവും അധികം ലഭിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണ് ഞാൻ. റമ്പാച്ചന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പല നിർണ്ണായക ഘട്ടങ്ങളിലും എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു.

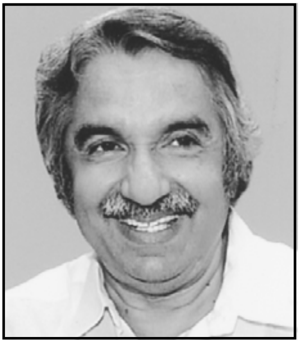

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യന് പകരുന്ന റമ്പാച്ചന് നാടിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും സ്നേഹനിർഭരമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

ഉള്ളടക്കം

1 സേവനം തന്നെ ജീവിതം 6

2 ആത്മകഥാപരമായ ഒരു തിരിഞ്ഞു നോട്ടം 12

3 ഒരിടവകയുടെ അഭിനന്ദനം 20

4 നേട്ടങ്ങൾക്കു പിമ്പിൽ മനുഷ്യസ്നേഹം 23

5 കർമ്മനിരതനായ സന്യാസി

പ്രൊഫ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ഓണാട്ട് 27

6 സ്നേഹാഞ്ജലി

വറുഗീസ് കിഴക്കേമുറി 31

1

സേവനം തന്നെ ജീവിതം

ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനേക്കാൾ വലിയവനല്ല എന്നത് ആപ്തവാക്യം. അതേ സമയം എവിടെയും വലിയ ഗുരുക്കന്മാർക്കും അഭിമാനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ചില ശിഷ്യപ്രമുഖരുണ്ട്. അവർ ഗുരുവിനെ മുൻനിറുത്തി അദ്ദേഹത്തെ അക്ഷരത്തിലും അർത്ഥത്തിലും അനുകരിച്ചു ലോകോപകാരപ്രധാനമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ - മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ - സെന്റ് പോളിനെപ്പോലെ സ്വന്തം എന്നുള്ളതെല്ലാം ചവറെന്നെണ്ണുമ്പോൾ - ഉണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കില്ല.

ഭൗതികജീവിതത്തിൽ ആത്മീയ ദർശനങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രം സാധിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ നേടാൻ നാം വിലമതിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങൾക്കു മുഖ്യസ്ഥാനം നൽകി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സാധിക്കും. അപ്പോൾ ലോകം കൂടുതൽ സുന്ദരമാകും. മനുഷ്യനു എല്ലാ തലങ്ങളിലും വൻ പ്രയോജനങ്ങളും ലഭിക്കും.

ഒരു സന്യാസി ലോകവ്യാപാരങ്ങളിൽ ഒന്നും ഏർപ്പെടാതെ സദാ ധ്യാനത്തിൽ മാത്രം മുഴുകിക്കഴിയണമെന്ന ചിന്ത ഇന്നും വച്ചു പുലർത്തുന്ന യാഥാസ്ഥിതികരുടെ എണ്ണത്തിനു കുറവില്ല. അമ്പലങ്ങളിലും, പള്ളികളിലും, മോസ്ക്കുകളിലും, കാവുകളിലും, പർവ്വതസാനുക്കളിലെ തപോവനങ്ങളിലും, വള്ളിക്കുടിലുകളിലും, ഋഷികളുടെ നദീതീര ആശ്രമങ്ങളിലും സദാസമയം "ധ്യാനംകൊണ്ടാത്മാവേ ആത്മാവിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു" കഴിയണമെന്നു ശഠിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. ലോകം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ഗുരുവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ശിഷ്യന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ ലോകം തന്നെ ആശയപരമായും കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞ് അവർക്ക് കീഴടങ്ങി. അവർക്കും ഗുരുവിനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കാനും നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾ പിടിച്ചു പറ്റാനും സാധിച്ചു.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യോന്മുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളോടൊപ്പം കൂടാരപ്പണി ചെയ്തും മീൻ പിടിച്ചും ജീവിച്ച ശിഷ്യന്മാർ ലോകമെങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും വിശക്കുന്നവർക്ക് ആഹാരം നൽകുകയും അനാഥരെ സംരക്ഷിച്ചും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തിയും തങ്ങളുടെ ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു മനുഷ്യനു സമാധാനവും സന്തോഷവും പ്രദാനം ചെയ്യുകയുമാണുണ്ടായത്. ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിക്കുന്ന

പ്രവർത്തനമാണ് അഭികാമ്യമെന്ന് എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നു.

ഈശ്വരൻ ശ്രീകോവിലിന്റെ ഇരുണ്ട മൂലയിലല്ല, പാടത്തും, പാറമടയിലും, പാതകളിലും പണിയെടുക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലുമാണെന്ന രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറിന്റെ ചിന്താബന്ധുരമായ ഭാവന സ്വാധീനിച്ച ഒട്ടധികം പൊതുജന സേവക പ്രവർത്തകരാൽ അതിധന്യമാണ് ആർഷഭാരതം.

സംഘടിച്ചു വിദ്യ കൊണ്ടു വളരാൻ ശ്രീനാരായണ ഗുരു ആഹ്വാനം ചെയ്തതു വഴി താണനിലയിൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു വലിയ സമുദായം കേരളത്തിലെ പൊതുജന ജീവിതത്തിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം നേടുകയും എല്ലാ തലങ്ങളിലും വളർന്ന് ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെത്തും കുടിയും എല്ലാം നിറുത്താനും ഗുരു ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ കാതലായ അതുല്യ സ്നേഹവും കരുണയും വിവിധ തലങ്ങളിൽ പ്രതിഫലേഛ ഇല്ലാതെ ഒഴുകിയപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ മുഖഛായ തന്നെ മാറി. ഇങ്ങനെ പിതൃതുല്യമായ ദൈവസ്നേഹം പകർന്നു കൊടുത്തവരുടെ പാദങ്ങൾ എത്രയോ പവിത്രം! ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമായി കാണണമെങ്കിൽ പ്രതിഷ്ഠാപൂർവ്വം മറ്റെല്ലാം മറന്നു നല്ല രീതിയിൽ നടത്തുന്ന അനാഥാലയങ്ങൾ, ആതുരാലയങ്ങൾ, മാരകരോഗ പരിചരണകേന്ദ്രങ്ങൾ മുതലായവ സന്ദർശിക്കണം. രോഗികളിലും പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളിലും, യാതനകളും വേദനകളും അനുഭവിക്കുന്നവരിലും മദർ തെരേസയെപ്പോലെ ഈശ്വരനെ കണ്ടെത്തുന്നവർക്കു മാത്രമേ ദൈവസ്നേഹം വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്രദമായി പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈ രംഗങ്ങളിൽ സ്വാർത്ഥ ചിന്തയെന്യെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ദുഷ്ടലക്ഷ്യ പ്രേരിതരായി ദോഷം പറയുന്നവും ക്രൂരമായി വിമർശിക്കുന്നവരും ഊമക്കത്തുകൾ അയക്കുന്നവരും ഉണ്ടാവും. പക്ഷേ, ദൈവം കുടികൊള്ളുന്ന, ദൈവാംശമായ മനസ്സാക്ഷിയിൽ കളങ്കമില്ലാത്തവർ ഒരിക്കലും ദോഷൈകദൃക്കുകളുടെ വിമർശനശരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുകയില്ല; അവർക്ക് അതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ല. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ വിമർശനങ്ങൾക്ക് അവർ മറുപടി പറയാൻ മെനക്കെടുകയുമില്ല. പരസ്നേഹപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉരുക്കുപാളത്തിലൂടെ അരശതാബ്ദത്തിലധികമായി പാളംതെറ്റാതെ നേരെ പായുന്ന അപൂർവ്വം ചില വ്യക്തികളെങ്കിലും നമ്മുടെ ചുറ്റുമുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ എന്നോടാരെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പകലിനു 12 മണിക്കൂർ പോരാ എന്നു പറഞ്ഞു ഉറക്കവേളയിൽ ഒഴിച്ചു സദാ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കർമ്മനിരതനായ, അല്ല, മനുഷ്യസേവനത്തിന്റെ ആൾരൂപമായ – റമ്പാന്മാരിൽ മുമ്പനായ – പാമ്പാടി ദയറാ മാനേജർ വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ. പി. സി. യോഹന്നാ

നെയായിരിക്കും ഞാൻ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക. എഴുപത്തഞ്ചോടടുക്കുന്ന റമ്പാച്ചൻ ഏഴെഴുപതു പേർ ചെയ്യേണ്ട സേവന പ്രവർത്തനങ്ങളാണു അര നൂറ്റാണ്ടു കൊണ്ടു പ്രശംസനീയമായി നിറവേറ്റിയതും ഇന്നും അന്യൂനം അതു തുടരുന്നതും. അക്കാര്യങ്ങൾ ഇനി മറച്ചു വച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. റമ്പാച്ചനെ പ്രത്യേകം പുകഴ്ത്താനും പ്രശംസിക്കാനും ഒന്നുമല്ല ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. അതിനു പ്രസക്തിയുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകരണീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും വിനയനിർഭരമായ സേവനങ്ങളും സന്മാതൃകകളും സന്യാസിപ്പട്ടക്കാർക്കും, മറ്റുള്ളവർക്കും കുറെയെങ്കിലും പ്രചോദനം നൽകണം. ഒരാളിന്റെ കാലശേഷം അതിശയോക്തിയിൽ പൊതിഞ്ഞ പ്രശംസകൾ കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വലിയ പ്രാധാന്യമില്ല. ഈ ചിന്തയാണ് ഈ ലഘു ഗ്രന്ഥ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ അന്തർധാര.

അജാതശത്രുവായ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ അറിയാതെയാണു ഈ ചെറിയ വരമൊഴിഹാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ റമ്പാൻ സ്ഥാനലബ്ധിയുടെ രജത ജൂബിലി വേളയിൽ കോർത്തിണക്കിയത്. അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഈ മാലയുടെ നൂല് ഊരിക്കളയാൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. അധികമാരും അറിയാതെ റമ്പാച്ചൻ ചെയ്യുന്ന പല സേവനങ്ങൾ കുറെ സഭാ പ്രവർത്തകരെങ്കിലും ഒരളവിൽ മാതൃകയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അനാഥശാലകളിലും അഭയഭവനങ്ങളിലും എത്തുന്ന നല്ല ഒരു ശതമാനം ആളുകൾ മദ്യത്തിന്റെയും മയക്കുമരുന്നുകളുടെയും അടിമകളായി നാടിനും വീടിനും ഭാരമായിത്തീർന്ന് വന്നവരാണെന്ന സത്യം അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന - കുമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന റമ്പാച്ചനു നേരിട്ടറിയാം. അതുകൊണ്ടാണു തിരക്കു പിടിച്ച ജീവിതത്തിനിടയിലും മദ്യവർജ്ജന പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടിയും ഷാപ്പു വിരുദ്ധ സമരത്തിനുവേണ്ടിയും പലയിടങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അണികൾക്ക് ഒരാവേശം തന്നെയാണ്.

ഇതിനുംപുറമേ സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ ആരു മരിച്ചാലും - പരിചയമുള്ളവരായാലും അല്ലാത്തവരായാലും - ജാതിമതചിന്തയെന്യേ റമ്പാച്ചൻ ഒരാശ്വാസദൂതനായി അവിടെ പാഞ്ഞെത്തിയിരിക്കും. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളോടു വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യും. രാത്രി 11-നു ശേഷം ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന റമ്പാച്ചൻ നാലു മണികഴിയുമ്പോഴേക്കും ഉണർന്നു പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം തന്റെ പ്രവർത്തനനിരതമായ ദിവസം ആരംഭിച്ചിരിക്കും. പിന്നെ ദയറായുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും കന്നുകാലിതൊഴുത്തിലും പന്നിക്കൂട്ടിലും കൃഷിയിടങ്ങളിലും റബർതോട്ടത്തിലും ഒന്നിറങ്ങി കണ്ട് കറങ്ങിയശേഷമേ തന്റെ മറ്റു പരിപാടികളിൽ കടക്കുകയുള്ളൂ. പ്രഭാതഭക്ഷണവും ഉച്ച ഊണും ചായയും ഒന്നും നിശ്ചിത സമയത്തു കിട്ടണമെന്നില്ല. നേരെചൊവ്വേ കഴിച്ചെന്നും വരില്ല. നോമ്പുകാലത്തു ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നു മോചനവും കിട്ടുന്നതിൽ

സന്തോഷം.

പാമ്പാടി പെരുന്നാൾ മറ്റുള്ളവരാണു നടത്തുന്നത്. റമ്പാച്ചൻ സർവ്വ വ്യാപിയായി അവിടെ ഉണ്ടാവും. എല്ലാം ഓടിനടന്ന് കാണുകയും ചെയ്യും. തിരുമേനിയുടെ ആത്മാവ് പൊത്തൻപുറം കുന്നിൻ മുകളിൽ പരിവർത്തിക്കുമ്പോൾ റമ്പാച്ചന്റെ ആത്മശരീരങ്ങൾ ദയറാചാപ്പലിലും മുറ്റത്തും ആയിരിക്കും. ആശ്രമങ്ങളിലും ദയറാകളിലും കടന്നുകൂടി റമ്പാന്മാരാകുകയും പിന്നീട് മേല്പട്ടക്കാരാകാനുള്ള ഒരു കുറുക്കുവഴിയായി ആ സ്ഥാനത്തെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചുരുക്കം ചിലരും ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായേക്കാൾ ഭദ്രാസനത്തിനും സഭയ്ക്കും നാടിനും ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ത്യാഗനിർഭരമായ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്യാസിമാരും തമ്മിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലെന്നു പാമ്പാടി റമ്പാച്ചന്റെ ജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സ്ഥാനമാനങ്ങളല്ല സദ്പ്രവർത്തനങ്ങളാണു അഭികാമ്യമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന സന്യാസിമാരുടെ എണ്ണം കൂടട്ടെ എന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഈ ലഘു ഗ്രന്ഥത്തിന് ആശംസ നൽകിയ കോട്ടയം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായും റമ്പാച്ചനെ ശരിക്കു മനസിലാക്കിയിട്ടുള്ള സമുന്നത മേല്പട്ടക്കാരനും ആയ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയോടും കെ. ജി. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ റമ്പാച്ചനോടു അടുത്തു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന മികച്ച അധ്യാപകനും പ്രഭാഷകനും ചിന്തകനുമായ ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ഓണാട്ടിനോടും ഇങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകം ഇറക്കാൻ പ്രേരണ നൽകിയവരോടും നന്ദിയുണ്ട്.

ഈ ലഘു കൃതിക്ക് ആസ്വാദനം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് പാമ്പാടി ദയറായുടെ വലിയ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയും റമ്പാച്ചനെ ശരിക്കറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സദ്പ്രേരണയും പിൻബലവും നൽകുന്ന സമുന്നത വ്യക്തിയും മുൻ മുഖ്യമന്ത്രിയും ഇപ്പോൾ പ്രതിപക്ഷ നേതാവുമായ ഉമ്മൻചാണ്ടിയാണ്. കേരളത്തിലെ അനാഥശാലകളുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ അമരത്തു കഴിയുന്ന റമ്പാച്ചന്റെ പരിശ്രമഫലമായിട്ടാണ് ഉമ്മൻചാണ്ടി മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ അനാഥശാലകളുടെ ഗ്രാന്റ് വർദ്ധിപ്പിച്ചതെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. പൊത്തൻപുറത്തെ എല്ലാ പുത്തൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും പിമ്പിലുള്ള ശക്തനായ പ്രശസ്ത വ്യക്തിയും മറ്റാരുമല്ല. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള നന്ദി ഇവിടെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

റമ്പാച്ചന്റെ കുടുംബം, ബാല്യകാലം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച ആധികാരിക വിവരങ്ങൾ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു തയ്യാറാക്കി തന്നത് റമ്പാച്ചന്റെ സഹോദരപുത്രനും തികഞ്ഞ സഭാസ്നേഹിയും സഭാചരിത്ര വിദ്യാർ

ത്ഥിയും എന്റെ യുവ സുഹൃത്തുമായ ജയിംസ് പാമ്പാടിയാണ്. ഒരു കവിതാശകലത്തിലൂടെ റമ്പാച്ചനെ അഭിനന്ദനപൂർവ്വം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കവി വറുഗീസ് കിഴക്കേമുറിയും കൃതജ്ഞത അർഹിക്കുന്നു.

പുണ്യചരിതനായ പാമ്പാടി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മഹത്തായ ജീവിതം, ദീനദയാലുത്വം മുതലായവയെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയാത്തവർ തെക്കും വടക്കും ഇന്നും വളരെയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം, ഉപവാസം, രോഗശാന്തിവരം, പാവപ്പെട്ടവരോടുള്ള കരുണ, ലളിതജീവിതം എന്നിവ മാധ്യമലോകത്തിലൂടെ എത്തിക്കാൻ തിരുമേനിയോ സഹപ്രവർത്തകരോ ജീവിതകാലത്ത് ഒട്ടും പരിശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതവരുടെ ചിന്തയിലും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരപ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധനാണെന്ന സത്യം, പ്രചാരണം ഒന്നും കൂടാതെ ഇന്ന് എല്ലാവരും മനസിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ ആശ്രയിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതായി സാക്ഷിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ ശ്രാദ്ധപ്പെരുനാൾ സംബന്ധിച്ച വാർത്തകൾ പല പത്രങ്ങളും അവരുടെ കോട്ടയം - പാമ്പാടി എഡീഷനുകളിൽ മാത്രം ചേർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവയൊന്നും കുന്നംകുളത്തും തിരുവനന്തപുരത്തും കൊല്ലത്തും ഉള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും അറിയുന്നില്ല. ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ തിരുവനന്തപുരത്തും എറണാകുളത്തും പ്രശസ്ത വ്യക്തികളെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ച വസ്തുതകൾ അറിയിക്കാൻ വമ്പിച്ച സമ്മേളനങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചതും ചിലർ വേലികെട്ടി നിർത്തിയ വാർത്തകളെ കേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രദാനം ചെയ്തതും റമ്പാച്ചന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിനുള്ള മതിയായ തെളിവുകൾ ആണ്. തിരുവനന്തപുരം സമ്മേളനം വി. ജെ. ടി. ഹാളിൽ അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടിയും എറണാകുളം സമ്മേളനം ഡോ. പി. സി. അലക്സാണ്ടർ എം. പി. യുമാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. താൻ ബഹുമാനിക്കുന്ന ചില പത്രങ്ങളെ ഒട്ടും മുറിപ്പെടുത്താതെ, ഇന്നു പലരും ശരിക്കും വായിക്കാത്ത പത്രങ്ങളേക്കാൾ പ്രചാരണവേഗത്തോടെ ജനമനസ്സുകളിൽ ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന റേഡിയോ, ടി. വി., ഇന്റർനെറ്റ് മുതലായ ജനപ്രിയ മാധ്യമങ്ങളിൽ വാർത്ത വരുത്തുന്നതിനും പരിമിതമായ മേഖലകളിൽ മാത്രം അച്ചടിച്ചു വിതരണം ചെയ്യുന്ന പത്രങ്ങളെ കടത്തിവെട്ടാനും റമ്പാച്ചനു സാധിച്ചു. പഞ്ചായത്തടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പല പത്രങ്ങളുടെയും പതിപ്പുകളിൽ ഇന്നു പൊതുപ്രാധാന്യമുള്ള വാർത്തകൾ കാണുന്നില്ലെന്ന വസ്തുത ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനേക്കാൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള റമ്പാച്ചന് പത്രങ്ങളിലൂടെയുള്ള ദുർബലമായ പ്രചാരണം ഒരു പ്രശ്

നമേയല്ല.

പുണ്യചരിതനായ പാമ്പാടി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ 43-ാം ചരമവാർഷികത്തിൽ ഈ പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നത് റമ്പാച്ചൻ ഒരു ബാലനായിരുന്ന കാലം മുതൽ തിരുമേനിയുടെ സഹായിയും ശബ്ദവും വക്താവും ഊന്നുവടിയും ഉറങ്ങാത്ത കാവൽസേനാനിയും മറ്റും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടാണു കാടുപിടിച്ചു കിടന്ന പൊത്തൻപുറം ഇന്നു പൊന്നുവിളയുന്ന പുത്തൻപുരമായും ഒരു വലിയ വിദ്യാനികേതനമായും വളർന്നു വികസിച്ചതെന്ന് അർത്ഥശങ്കയെന്യെ റമ്പാച്ചനും വിശ്വസിക്കുന്നു.

(പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ സമ്പൂർണ്ണ ജീവചരിത്രം മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ എനിക്കുവേണ്ട വിവരങ്ങളും സഹായസഹകരണങ്ങളും നൽകിയ റമ്പാച്ചനോട് എനിക്ക് പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്ത കടപ്പാടും സ്നേഹവും ഉണ്ട്. സഭാ സംബന്ധമായ എന്റെ പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണ പ്രവർത്തനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ആവശ്യമായ പ്രചോദനം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യവും നന്ദിപൂർവ്വം ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. നന്മയും ദീർഘായുസ്സും ഉണ്ടാകാൻ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ദീർഘായുസ്സിനു വേണ്ടി സങ്കീർത്തനക്കാരൻ കുറിച്ചിരിക്കുന്ന "ദോഷം ചെയ്യാതെ നിന്റെ നാവിനെയും വ്യാജം പറയാതെ നിന്റെ അധരത്തെയും കാത്തുകൊൾക" എന്ന ഔഷധം സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന റമ്പാച്ചന് സന്തോഷമുള്ള മാസങ്ങളും ഐശ്വര്യമുള്ള സംവത്സരങ്ങളും ലഭിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു - **കെ. വി. മാമ്മൻ**)

2

ആത്മകഥാപരമായ ഒരു തിരിഞ്ഞു നോട്ടം

പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ എഴുതുന്നു: ഒരു ശനിയാഴ്ച ദിവസം ഏകദേശം മൂന്നുമണിക്കാണ് ഞാൻ പൊത്തമ്പുറത്തു ചെല്ലുന്നത്. എന്റെ കൈയിൽ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഇടാനുള്ള കുപ്പായം ഉണ്ട്. ഞാൻ അന്ന് പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് സംബന്ധിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഞാൻ വരുമ്പോൾ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി മുറിയുടെ വാതിലിനടുത്തു കസേരയിൽ കിഴക്കോട്ടഭിമുഖമായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. തൂവാലയും താക്കോൽകൂട്ടവും തോളിൽ ഇട്ടിരുന്നു. ഞാൻ കൈമുത്തി. “സൗഖ്യം ആണോ” എന്ന് എന്നോടു ചോദിച്ചു.

ഒരു ദിവസം ഇവിടെ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി വന്നതാണെന്നും, നാളെ പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിൽ കടവുംഭാഗത്തച്ചന്റെ തവണയായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടു പോന്നതെന്നും അറിയിച്ചു. തിരുമേനി എനിക്ക് പലഹാരങ്ങളും മറ്റും തന്നു.

വൈകിട്ട് ചോറുതരുവാൻ മത്തായിച്ചേട്ടനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. പിറ്റേ ദിവസം വിശുദ്ധ കുർബാന കഴിഞ്ഞ് പോകുവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു. “ഇപ്പോൾ അവധിക്കാലമാണല്ലോ. നീ ഇവിടെ താമസിക്കുക. വല്ലതും പഠിക്കാമല്ലോ. പള്ളിയിൽ ധൂപംവീശുകയും ചെയ്യാം.” ഞാൻ സമ്മതിച്ചു.

സ്കൂൾ തുറക്കുന്നതിന്റെ പിറ്റേദിവസം ഞാൻ വീട്ടിൽ പോകുന്ന കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു. “നീ ഇവിടെനിന്നു സ്കൂളിൽ പൊയ്ക്കൊള്ളുക. നാലുമണിക്കു വിടുമ്പോൾ പത്രവും എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാൽ മതിയല്ലോ.” അങ്ങനെ ഞാൻ ദയറായിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് സ്കൂളിൽ പോയിത്തുടങ്ങി. ചില ദിവസങ്ങളിൽ സ്കൂളിലെ വിശേഷങ്ങളും, അധ്യാപകർ തല്ലുന്ന കാര്യങ്ങളും, സ്കൂൾ മാനേജർ കരിങ്ങണാമറ്റത്തിൽ കൊച്ചുകോര കാർന്നോരെപ്പറ്റിയും ചോദിക്കും. സ്കൂളിൽ നിന്നു താമസിച്ചുവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ തിരുമേനി വഴക്കുപറയുക പതിവായിരുന്നു. വലിയ മഴയും, ഇടിയുമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ തിരുമേനി ഞാൻ വന്നോയെന്ന് കൂടെക്കൂടെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇടിമുഴക്കം തിരുമേനിക്ക് വളരെ ഭയമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ സ്കൂളിൽ നിന്നു വരാൻ അല്പം താമസിച്ചുപോയി. തിരുമേനി എന്നെ തിരക്കി കിഴക്കുവശത്തെ ഗേറ്റിങ്കൽ ഇറങ്ങി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ തിരുമേനിയെ അകലെവച്ച് കണ്ടപ്പൊഴേ ചെരുപ്പ് ഊരി റബർതോട്ടത്തിലെ വളക്കുഴിയിൽ ഇട്ടു. കൂടെയുള്ള ഞങ്ങളാരും തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത് ചെരിപ്പുധരിച്ചുചെല്ലുക പതിവില്ലായിരുന്നു. താമസിച്ചതിന് അന്ന് തിരുമേനി എന്നെ ശകാരിച്ചു. മുടി നീട്ടുന്നതും തിരുമേനിക്ക് തീരെ ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു.

സിക്സ്ത്തുഫോമിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ശെമ്മാശുപട്ടം തരുവാൻ തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചു. വിവരം എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഒരു അച്ചനാകണമെന്നാണെന്നു മറുപടി നൽകി. എന്നാൽ എന്റെ വീട്ടിൽ അതിനുള്ള സാമ്പത്തികശേഷി ഇല്ലാഞ്ഞതിനാൽ ആഗ്രഹം സഫലമാകുന്നതിനു പ്രയാസമാണെന്ന് അറിയിച്ചു. “കുഞ്ഞേ, കഴിവുകളൊക്കെ ദൈവം തരുന്നതാണ്.” ഇതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള മറുപടി. തിരുമേനി തുടർന്നു: “ഞാൻ പട്ടം ഏല്ക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് വീട്ടിൽ കാര്യമായ വരുമാനം ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്റെ പിതാവ് താമസിയാതെ മരിച്ചു. അദ്ദേഹം മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു എന്നെക്കുറിച്ചു കുറെയെല്ലാം പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് കാല്ക്കുപ്പായമുള്ളപ്പോൾ കമ്മീശ് ഇല്ല, കമ്മീശുള്ളപ്പോൾ കാൽക്കുപ്പായമില്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നു എന്റെ സ്ഥിതി. അവിടെനിന്നു ജീവനുള്ള ദൈവം എന്നെ ഈവിധത്തിലാക്കി. അതുകൊണ്ട് നിരാശപ്പെടേണ്ട.” എന്റെ പിതാവിനേയും വിളിച്ച് തിരുമേനി വിവരം പറഞ്ഞിട്ട് എനിക്കു പട്ടംതരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു എട്ടുനോമ്പിന്റെ നാലാംദിവസം ഞായറാഴ്ച തിരുമേനി എനിക്ക് കോറൂയൊ സ്ഥാനം നല്കി. വിശുദ്ധ കുർബാനമദ്ധ്യേ തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ചു. “ഇതു പാമ്പാടിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിനു ചെയ്തതല്ല. എന്റെ സ്വന്ത ആവശ്യത്തിന് ചെയ്യുന്നതാണ്; ആരും പ്രയാസപ്പെടേണ്ട.”

പിന്നെയും ഞാൻ സ്കൂളിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ധാരാളം പഠിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ദയറായിലെ ജോലികളെല്ലാം ഞാൻ കൃത്യമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

സ്കൂളിൽ നിന്നു വന്നാലുടനെ പത്രം വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുക, തുടർന്ന് സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരം, അതിനുശേഷം വൈകിട്ട് വേദപുസ്തകം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുക, ഭക്ഷണാനന്തരം സൂത്താറാ നമസ്ക്കാരം, ഡയറി എഴുത്ത് ഇവകഴിഞ്ഞ് പത്തുമണി ആകുമ്പോഴാണ് ഞാൻ പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നത്. പാതിരാനമസ്ക്കാരത്തിനു തിരുമേനി കൃത്യം 12-ന് എഴുന്നേല്ക്കും. അത് മുറിയിലിരുന്ന് രഹസ്യമായിട്ടാണ്. നോമ്പുകാലത്ത് മൂന്ന

രയ്ക്കും നാലിനും പള്ളിയിൽപോയി നമസ്ക്കാരം തുടങ്ങും. നമസ്ക്കാരത്തിനുശേഷം അനുതാപത്തിന്റെ മസുമൂറകൾ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കണം. അതുകഴിയുമ്പോൾ ആറര, ഏഴ് മണിയാകും. തുടർന്ന് തിരുമേനി വന്ന് കാപ്പി കുടിച്ചാലുടനെ എഴുത്തുകൾക്ക് മറുപടി എഴുതണം. അതും കഴിഞ്ഞ് ഒൻപതുമണിയാകുമ്പോൾ ഞാൻ സ്കൂളിൽ പോകും. ക്ലാസ് ഇല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ തിരുമേനിയുടെകൂടെ പലസ്ഥലത്തും യാത്രചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

തിരുമേനിയുടെ കൃത്യനിഷ്ഠ എന്നെ വളരെയേറെ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃത്യമായി ഡയറി എഴുതുന്നതിൽ വളരെ കണിശക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സ്വയം എഴുതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ശാരീരികമായി ക്ഷീണമായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒപ്പമുള്ള ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും എഴുതിക്കുമായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ സുറിയാനി കൈപ്പട പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട സംഗതിയാണ്. അച്ചടിയാണെന്നേ തോന്നൂ! തൂവൽ, മഷിയിൽമുക്കി എഴുതുകയാണ് പതിവ്.

ക്ഷീണമായപ്പോൾ മുതൽ ദയറായിലെ ഭരണകാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തിരുമേനി എന്നെ ഏല്പിച്ചു. ഞാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആലോചനപ്രകാരം ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ചിലപ്പോഴെല്ലാം തിരുമേനി കല്പിക്കും "എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പാറേട്ടേ മെത്രാച്ചനോട് ആലോചിച്ചേ നടത്താവൂ" എന്ന്.

1961 മുതൽ തിരുമേനിക്ക് ഓർമ്മക്കുറവും അസുഖങ്ങളും കൂടെക്കൂടെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നുമുതൽ തിരുമേനിക്ക് യാതൊരു വിധത്തിലും കോപമോ, ദേഷ്യമോ അശേഷം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല പലരേയും "കുഞ്ഞേ" "മകനേ" എന്നുമാത്രമാണ് വിളിച്ചുവന്നത്. ദിവസവും കുറഞ്ഞത് നാലുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാര്യമോർത്ത് തിരുമേനി കരയുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ദുഃഖിതന്മാരിൽ തലവനായ മാർ ബർസൗമായെപ്പോലെ ആയിരുന്നു.

ക്ഷീണം കൂടുതലായി തുടങ്ങിയപ്പോൾമുതൽ നമസ്കാരം മുറിയിൽ വച്ചായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഞായറാഴ്ചയും ഇടദിവസവും പള്ളിയിൽവന്ന് വി. കുർബാനയനുഭവിക്കും. വളരെ ക്ഷീണമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ പള്ളിയിൽ വരാതിരിക്കുകയുള്ളൂ. പള്ളിയിൽ വന്നാൽ ഒരു മറവിയും ഇല്ല. നമസ്ക്കാരത്തിനും മറവി സംഭവിക്കുകയുമില്ല. "ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ" എന്ന് അപ്പോസ്തോലൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ചിലപ്പോൾ ഉച്ച നമസ്ക്കാരവും, സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയും നാലും അഞ്ചും പ്രാവശ്യം നടത്തുമായിരുന്നു. അസുഖമായപ്പോൾമുതൽ നാലഞ്ചുവർഷമായി തിരുമേനിയുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞാൻ തന്നെയാണ് നടത്തിവന്നിരുന്നത്.

രാവിലെ ദിനചര്യകൾക്കുശേഷം നമസ്ക്കാരം; ഏഴുമണിക്ക് കാപ്പി കൊടുക്കും. അനന്തരം തിരുമേനി കസേരയിൽ കിടക്കും. എട്ടുമണിയോടടുക്കുമ്പോൾ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് ഒന്നു മയങ്ങും. ഒൻപതുമണിക്ക് എന്തെങ്കിലും ടോണിക്കോ, മരുന്നോ കൊടുക്കും. 12-ന് നമസ്ക്കാരം. തുടർന്ന് ഉച്ചഭക്ഷണം. അതിനുശേഷം കിടന്നുറങ്ങും. രണ്ടുമണിക്ക് എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും ശീതളപാനീയം കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കും. മൂന്നുമണിക്ക് പാലും ബോൺവിറ്റയും കൊടുക്കും. നാലുമണിക്ക് കാപ്പിയും പലഹാരങ്ങളും നല്കും. 5-ന് കുളിപ്പിക്കും. 5.30-ന് നമസ്ക്കാരം. അതിനുശേഷം ചിലപ്പോളൊക്കെ ഞാൻ കൈയേൽപിടിച്ച് മുറ്റംവഴി നടത്തുകയോ വീൽചെയറിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ട് പോവുകയോ ചെയ്യും. എട്ടുമണിക്ക് അത്താഴം നല്കും. വൈകിട്ട് ഊണില്ല. പാൽ, റൊട്ടി, ബിസ്കറ്റ് ഇവയാണ് പതിവായിട്ട് കഴിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് സൂത്താറാ കഴിഞ്ഞ് കിടക്കും. ഇങ്ങനെയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ദിനചര്യ. ഭക്ഷണമെല്ലാം ഞാൻ സ്പൂണിലെടുത്തു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അല്പം കഴിച്ചശേഷം "ഇനിയും എന്റെ കുഞ്ഞ് കഴിച്ചോ" എന്ന് പറയുമായിരുന്നു. ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചു കഴിപ്പിക്കും. അപ്പോഴൊന്നും ദേഷ്യപ്പെടുകയില്ല. മതിയാവുമ്പോൾ തുപ്പിക്കളയും. അപ്പോൾ ഞാൻ നിറുത്തും. ചിലപ്പോൾ തിരുമേനി അടുത്തുനിൽക്കുന്നവരോടും കല്പിക്കും. "ഇയ്യാളാണ് എന്റെ കാപ്പിക്കാരൻ" എന്ന്. തിരുമേനി ഇപ്പോഴും ജീവനോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നുവെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നത്. "കത്തനാച്ചാ" എന്നുള്ള വിളി കേൾക്കുന്നത് എനിക്ക് വളരെ രസകരമായിരുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തിരുമേനി കാലംചെയ്ത ഏപ്രിൽ 4-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച രാവിലെ ഞാൻതന്നെ വി. കുർബാന ചൊല്ലി. തിരുമേനിക്ക് വി. കുർബാന കൊടുത്തു. സുബോധത്തോടെ കാസായിൽനിന്നു വി. കുർബാന തിരുമേനി അനുഭവിച്ചു. കുരിശുവരയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ഞായറാഴ്ച രാത്രിയിൽ പ. തിരുമേനി കാലംചെയ്തു. ജീവൻ പോകുന്ന നിമിഷംവരെയും ഞാൻ വെള്ളം തൊട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി കാലംചെയ്യുന്നതിനു മൂന്നുദിവസം മുമ്പ് ഏറ്റവും ഒടുവിലായി എന്നോടു സംസാരിച്ചു. "കുഞ്ഞേ, ദൈവം കുഞ്ഞിനെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ" എന്ന്. ഞാൻ സംതൃപ്തനായി.

തിരുമേനിക്ക് ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം പ്രൈമറി തലത്തിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും പഴയസെമിനാരിയിൽ അഞ്ചുവർഷം പഠിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, മട്ടയ്ക്കൽ മല്പാനച്ചൻ എന്നിവരായിരുന്നു സെമിനാരിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മല്പാന്മാർ. അന്ന് തിരുമേനിയോടൊപ്പം കടുവുംഭാഗത്തച്ചൻ, പാമ്പാടിക്കണ്ടത്തിൽ വല്യച്ചൻ എന്നിവർ സെമിനാരി

യിൽ പഠിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിക്ക് 14 ഉം പാമ്പാടിക്കണ്ടത്തില ച്ചന് 9 ഉം കടുവുംഭാഗത്തച്ചന് 7 ഉം വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം. എല്ലാ തിങ്ക ളാഴ്ചയും പാമ്പാടിയിൽ നിന്ന് നടന്ന് കോട്ടയത്തെത്തും. വെള്ളിയാഴ്ച മടങ്ങിപ്പോരും.

രസകരമായ ആ യാത്രകളെപ്പറ്റി തിരുമേനി വളരെ തമാശയായി പറ യുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. കടുവുംഭാഗത്തച്ചനോട് മുന്നോട്ടു നടക്കാൻ പറ യുമ്പോൾ പുറകോട്ടു നടക്കും. സെമിനാരിയിലെ പഠനം കഴിഞ്ഞ് പാമ്പാ ടിപ്പള്ളിയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് മഴപെയ്യാതെ വറ്റിവരണ്ട വേനൽക്കാ ലത്ത് ജനങ്ങൾ കുടിവെള്ളത്തിനായി കേഴുമ്പോൾ മൂന്നു ദിവസം പള്ളി യിൽ ഉപവാസം നടത്തി മഴപെയ്യിച്ചത്.

പ. തിരുമേനിക്ക് പക്ഷിമൃഗാദികളോടുള്ള സ്നേഹം എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. പ്രാവുകൾക്കും മറ്റും തിരുമേനി തന്നെ നെല്ല് കൊടു ക്കുമായിരുന്നു. ദയറായിൽ നെല്ലില്ലെങ്കിൽ ദൂരെ നിന്നും നെല്ല് കൊണ്ടു വന്ന് കൊടുക്കും. തിരുമേനി എല്ലാദിവസവും പ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞ് മദ്ബ ഹായുടെ ജനാലകൾ അടയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ പ്രാവുകൾ പറന്നുവന്ന് പള്ളിമുറ്റത്തെത്തും. തിരുമേനി വരുന്നത് ആ സമയത്താണെ ന്നവയ്ക്കറിയാം. തിരുമേനിയെ കണ്ടാലുടൻ അവ ചിറകിട്ടടിച്ച് സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കും. അവ തിരുമേനിയുടെ ശരീരത്തിൽ വന്നിരിക്കും.

പ്രാവുകളെ കൂടാതെ കാക്കകൾക്കും ധാന്യവും റസ്ക്കും ബിസ്ക്കറ്റു മൊക്കെ നൽകുമായിരുന്നു. അതിനദ്ദേഹം പ്രത്യേക കാരണവും പറ യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഏലിയാ ദീർഘദർശിക്ക് മരുഭൂമിയിൽ ദൈവനിയോ ഗമനുസരിച്ച് അപ്പം കൊടുത്തത്; അതുപോലെ വനാന്തരങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവസന്യാസിമാർക്ക് ദൈവം ആഹാരം കൊടുക്കുന്നത് കാക്ക കൾ മുഖേനയാണ്. അതുപോലെ മറ്റു ജന്തുക്കളോട് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാ യിരുന്ന സ്നേഹപ്രകടനത്തിന് അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ജീവജാ ലങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് മഹാപരിശുദ്ധന്മാരായവർക്കേ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഇപ്പോഴും അനേകം കാക്കകൾ ഇവിടെ വരാറുണ്ട്.

സഭാകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ തീക്ഷ്ണതയായി രുന്നു. മുറിമറ്റത്തെ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ബാവായോട് വളരെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമായിരുന്നു. പ. ബാവാ തിരുമേനിയാണ് അദ്ദേ ഹത്തിന് കശ്ശീശാ പട്ടവും റമ്പാൻ സ്ഥാനവും നൽകിയത്. ബാവാ തിരു മേനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടും അതിരറ്റ സ്നേഹമായിരുന്നു. പാമ്പാടിത്തിരു മേനിയെപ്പറ്റി അന്ന് ബാവാ പറഞ്ഞിരുന്നത് "എന്റെ റമ്പാച്ചൻ" എന്നാ യിരുന്നു. മേടമാസത്തിൽ മുറിമറ്റത്തു ബാവായുടെ ശ്രാദ്ധപ്പെരുന്നാളിന് തിരുമേനി പാമ്പാക്കുടയിൽ പോകുമായിരുന്നു.

റമ്പാനായിരിക്കുമ്പോൾ കുറച്ചുകാലം പരുമല സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. അന്ന് പരുമലയ്ക്കു പോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പാമ്പാടിയിലുള്ള ആളുകൾ മുഴുവൻ ദുഃഖിച്ചു. പ്രായമായവരൊക്കെ കരഞ്ഞു. ആറുമാസത്തെ പരുമലവാസത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം തിരികെപോന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവർഷവും ഒരാഴ്ചക്കാലത്തോളം പരുമലയ്ക്കു പോയി ഉപവാസം എടുക്കുന്ന പതിവ് തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഉപവാസം കഴിഞ്ഞ് അവിടെ നിന്നു പോരുമ്പോൾ അവിടെയുള്ളവർക്കെല്ലാം കാപ്പി നൽകുമായിരുന്നു. തിരുമേനി ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോൾ പരുമല തിരുമേനിയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പരുമല തിരുമേനിയോട് വളരെയേറെ ഭക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്.

സഭാസ്നേഹം വളരെ തീക്ഷ്ണമായിരുന്നു. ദയറായും അതിന്റെ വസ്തുവകകളും തിരുമേനിയുടെ സ്വന്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കാലംചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് 1960-ൽ വസ്തുവകകളെല്ലാം സഭയ്ക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തു. എത്ര ഓർമ്മക്കുറവുള്ളപ്പോഴാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. 'എന്റെ കാലം കഴിയുമ്പോൾ എല്ലാം സുറിയാനിസമുദായത്തിനായിരിക്കണം.'

സമാധാനത്തിൽ വളരെയേറെ ശുഷ്ക്കാന്തി കാട്ടിയിരുന്ന തിരുമേനിക്ക് കേസ്സ് എന്നു കേൾക്കുന്നതുതന്നെ വിഷമമായിരുന്നു.

തിരുമേനി ആദ്യകാലങ്ങളിലൊക്കെ കോപിഷ്ഠനാവാറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പ്രായമായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദേഷ്യമൊക്കെ മാറി. എന്നോട് വളരെയേറെ സ്നേഹമായിരുന്നു.

കുറിച്ചിബാവാ ശീമയിൽ സഭാസമാധാനത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് പ. ബാവാ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു.

'പാമ്പാടി ഗ്രീഗോറിയോസിനെ എന്തിനു കൊള്ളാം?'

പ. ബാവാ തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

'പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കഴിഞ്ഞാൽ ഇത്രയും ഒരു പരിശുദ്ധൻ മലങ്കരയിലില്ല.'

ഈ സംഭാഷണം ചെറിയ മഠത്തിൽ സ്കറിയാ കത്തനാരുടെ ശീമയാത്ര എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ തിരുമേനി വളരെ നേരത്തെതന്നെ പള്ളിയിൽപോയി പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന മൂന്നുമണിക്കാരംഭിക്കും. കുർബാനസമയത്ത് ചില പ്രധാന

ഭാഗങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം കരയുമായിരുന്നു.

കുർബാനയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഒരുക്കം വളരെ ചിട്ടയായിരുന്നു. എല്ലാം നന്നായറിയാമെങ്കിലും ഓരോ കുർബാനയുടെയും തലേന്ന് തക്സായും മറ്റും എടുത്ത് വായിച്ചു നോക്കി ക്രമീകരിച്ചുവയ്ക്കും.

1948–ൽ ത്തന്നെ തന്റെ കബർമുറി പണിത് കബറുണ്ടാക്കി അതിനു മുകളിൽ കട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ട് അവിടെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തിരുമേനി ചിലപ്പോഴൊക്കെ പറയാറുള്ള കാര്യമാണ്, ഭൂമിയിലെ ചൂട് ഇത്ര കഠിനമാണെങ്കിൽ നരകത്തിലെ ചൂട് എത്ര കഠിനമായിരിക്കും. "സ്വർഗ്ഗം പരിശുദ്ധന്മാർക്കുള്ളതാണ്. എനിക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും താഴത്തെ അറ്റത്ത് ഒരു തണുപ്പുള്ള സ്ഥലം കിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു."

നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നോമ്പുകൊണ്ടും നമസ്ക്കാരം കൊണ്ടും നേടിയ ആത്മശക്തി മാത്രമായിരുന്നു പ. പാമ്പാടിത്തിരുമേനിക്കും കൈമുതലായി ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഏകദേശം 16 വർഷക്കാലം അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി താമസിച്ച് ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച എനിക്ക് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിയും, പ്രാർത്ഥനയിലും, നോമ്പിലും ഉള്ള നിഷ്ഠയും നേരിട്ട് മനസിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടി അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ മുഖം ദർശിച്ചിരുന്നു. ലോകത്തേക്കാൾ അധികം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി ദീനദയാലുവായിരുന്നു. 1962 ഡിസംബർ 8–ാം തീയതി തിരുമേനിക്ക് ദയറായിൽവച്ച് കന്തീലാ ശുശ്രൂഷ നടത്തി. ആ ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി (പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനി) പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ 'ഇപ്പോൾ ജീവനോടെയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഭൗമികമായ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കാതെ, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്ന ഒരു തിരുമേനിയാണ് ഇദ്ദേഹം. നമ്മുടെ സഭയിൽ ഇതുപോലെ വേറൊരു തിരുമേനി ഇന്ന് ഇല്ല. ഞങ്ങളൊക്കെ ഭൗമികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും കൂടി ചിന്തിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ മരണത്തിനായി ഒരുങ്ങിക്കഴിയുന്നു.'

മരണത്തെപ്പറ്റിയും, മരണനാഴികയെപ്പറ്റിയും എപ്പോഴും ഓർക്കണമെന്ന് തിരുമേനി എല്ലാ പ്രസംഗത്തിലും പറയുമായിരുന്നു. 'മരണമുണ്ട് നിനക്കെന്നത് ഒരിക്കലും മറക്കൊല്ല' ഈ പദ്യ ഭാഗവും, മരണം, ന്യായവിധി, മോക്ഷം, നരകം ഈ 4 കാര്യങ്ങളും നാം എപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാ ണെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രസംഗത്തിൽ എടുത്തു പറയുമായിരുന്നു.

അത്ഭുതങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു ആ ധന്യജീവിതം. യാദൃച്ഛികമായിട്ടാണെങ്കിലും മരണത്തിന്റെ കൃത്യസമയംപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാച്ചിൽ കുറിച്ചുകാണിച്ചിരുന്നു. മരണത്തിന് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്ക്

മുമ്പ് അദ്ദേഹം തന്നെ അവസാനമായി വൈൻഡുചെയ്തിരുന്ന പോക്കറ്റ് വാച്ച് 2 മണി 35 മിനിറ്റുകൾ കഴിഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ നിശ്ചലമായി. തിരുമേനി കാലം ചെയ്തതും ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതി 2.35-നായിരുന്നു.

നിരവധി വ്യക്തികൾക്ക് തിരുമേനിയിൽകൂടി രോഗസൗഖ്യവും അത്ഭുത സഹായങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അപൂർവ്വശക്തി പൊത്തമ്പുറം മലയുടെ നിറുകയിൽ വനമദ്ധ്യേ പടുത്തുയർത്തിയ പർണ്ണശാലയിലെ തപസൊന്നുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. താബോർമല അന്നൊരു കൊടുംകാടായിരുന്നു. ആ വനത്തിൽ വന്യമൃഗങ്ങളെപ്പോലും ഭയപ്പെടാതെ കുടിൽ കെട്ടി പാർക്കുവാൻ യൗവ്വനത്തിൽ തന്നെ ഈ യോഗിക്കു കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് അഭയഭവൻ, ബാലഭവൻ, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രം, സെൻട്രൽ സ്കൂൾ, കോളജ്, ആശാകിരൺ മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളുള്ള ഇവിടം പട്ടണതുല്യമാണ്.

കേരളം ദർശിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികളിൽ അദ്വിതീയനായിരുന്നു പാമ്പാടിത്തിരുമേനി. സാമൂഹ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യസ്നേഹപ്രേരിതനായി അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവർക്കു വാരിക്കൊടുത്തു. 'കൊടുക്കുന്തോറും ഏറിടും' എന്ന ആപ്തവാക്യം എത്ര അന്വർത്ഥമായിരുന്നു ഈ ദിവ്യജീവിതത്തിൽ. അടുത്തു ചെന്നവർ എല്ലാം തികഞ്ഞ സംതൃപ്തിയോടെ തിരിച്ചുപോകുവാൻ, ഇത്ര അധികം കൊടുത്തവർ വേറെ ഇല്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. ആരുമാരുമറിയാതെ ദാനം ചെയ്യുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം നിർവൃതി നേടിയിരുന്നത്. കൂടെയുള്ളവരറിയാതെ 100 രൂപാ നോട്ടുകൾ യാചകർക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു ദാനശീലനായിരുന്നു പാമ്പാടിത്തിരുമേനി എന്ന് നേരിട്ട് അറിയാം. വിലയേറിയ ഉപഹാരങ്ങൾ ലഭിച്ചതുപോലും അദ്ദേഹം ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പുതയ്ക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാതെ വന്നവന് തന്റെ പുതപ്പ് എടുത്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പഠിക്കാൻ പണമില്ലാത്തവർക്ക് പലരും അറിയാതെ പണം നൽകി പഠിപ്പിച്ചു.

ധനാഢ്യരെന്നോ, പാവപ്പെട്ടവരെന്നോ വിവേചനമില്ലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റങ്ങൾക്ക്. എല്ലാവരിലും ഒരേ വ്യക്തിത്വം ദർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഈ അപൂർവ സമീപനം, യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലുണ്ടാവുക എളുപ്പമായ കാര്യമല്ല. മഹത്തായ ആദർശങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചതിലല്ല; പ്രവർത്തിച്ചതിലായിരുന്നു പാമ്പാടിത്തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവിജയം. ഈ പരിശുദ്ധൻ സ്വജീവിതത്തിലൂടെ വരച്ചുകാണിച്ച മഹനീയമായ മാതൃകകൾ വരുംതലമുറയ്ക്ക് പ്രചോദനം നൽകും സംശയമില്ല.

3

ഒരിടവകയുടെ അഭിനന്ദനം

കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ മീനടം സെന്റ് ജോർജ് പള്ളി സ്ഥാപിച്ചത് പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ വൈദികനായിരിക്കുമ്പോഴാണ്. ഉയർന്ന ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്തശേഷം പള്ളിയുടെ ചുമതല വിട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ രജത ജൂബിലി വേളയിൽ മീനടം സെന്റ് ജോർജ് പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ഏബ്രഹാം അഞ്ചേരിയും ഇടവകജനങ്ങളും ചേർന്ന് സ്ഥാപക വികാരിക്ക് അഭിനന്ദന - സന്തോഷ സൂചകമായി 1982 ജനുവരി ഒന്നിന് സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“പാമ്പാടിയിലെ പുരാതനമായ പോരാളൂർ കുടുംബത്തിൽ പരേതനായ കുര്യൻ ചാണ്ടിയുടെയും പങ്ങട കന്നുകുഴിയിൽ പരേതനായ ചാക്കോയുടെ മകൾ ദൈവഭക്തയായ അന്നാമ്മയുടെയും മകനായി 1935 ജൂൺ മാസം 24-ാം തീയതി പ. യോഹന്നാൻ മാംദാനായുടെ ജന്മദിനത്തിൽ പാമ്പാടി സെന്റ് ജോൺസ് പള്ളി ഇടവകാംഗമായി അങ്ങ് ഭൂജാതം ചെയ്തത് നാമധാരിയായ താപസശ്രേഷ്ഠന്റെ കാലടികളെ പിൻപറ്റി ദൈവസേവനം നടത്തുന്നതിനാണെന്ന് അന്ന് ആരും ചിന്തിച്ചു കാണുകയില്ല. പാമ്പാടി നോയൽ മെമ്മോറിയൽ പ്രൈമറി സ്കൂളിലെ അഭ്യസനവും; ആലാംപള്ളി ഗവ. യു. പി. സ്കൂളിലെ പരിശീലനവും എം. ജി. എം. ഹൈസ്കൂളിലെ ശിക്ഷണവും അങ്ങയെ വൈദിക പദവിയിലേക്കുയർത്തുവാൻ കളമൊരുക്കി. കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി 1954 സെപ്തംബർ 4-ാം തീയതി അങ്ങയെ ശെമ്മാശ്ശനാക്കിയതു അങ്ങയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലെ വഴിത്തിരിവായി. താപസശ്രേഷ്ഠനും; ഭക്തഗ്രേസരനുമായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയോടു കൂടിയുള്ള അങ്ങയുടെ ജീവിതം അങ്ങയെ ഒരു ഉത്തമ സന്യാസിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരിയിലെ മൽപാൻ വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ. എൻ. ഏ. യോഹന്നാൻ കശീശ്ശായുടെ (യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്) കീഴിലുള്ള അഭ്യസനം മൂലം ഉന്നത വൈദികനായി തീരുന്നതിനുള്ള യോഗ്യത അങ്ങേയ്ക്ക് ലഭിച്ചു. പുണ്യശ്ലോകനായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെയും അങ്ങയുടെയും ജീവിതത്തിൽ തങ്കലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട സുദിനമാണ് 1957 ജനുവരി 26. കോത്തല സെഹിയോൻ പള്ളിയിൽ വച്ച് അന്നേദിവസം അങ്ങയെ കശീശ്ശാസ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയത് അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ അവസാനത്തെ പൗരോഹിത്യ നൽവരദാന

മായിരുന്നു. അടുത്ത ഫെബ്രുവരി 3-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറാ ചാപ്പലിൽ അഭിവന്ദ്യ ഗുരുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നവപൂജാർപ്പണം നടത്തിയത് അസുലഭമായ ഭാഗ്യമായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

തപോധനനും ഭക്താഗ്രേസരനുമായ പാമ്പാടി തിരുമേനി കാലം ചെയ്ത മഹദ്ദിനത്തിൽ അങ്ങയുടെ എല്ലാമായിരുന്ന ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിന് തിരുശരീര രക്തങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുത്ത് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം അങ്ങേക്ക് ലഭിച്ചു. 1983 മാർച്ച് 19-ാം തീയതി പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ തിരുമേനിയാൽ അങ്ങ് റമ്പാൻ സ്ഥാനിയായി. ബാലഭവൻ, അഭയഭവൻ, മാർ ഈവാനിയോസ് ഐ. റ്റി. സി., മാർ കുറിയാക്കോസ് ഗ്രിഗോറിയോസ് കോളജ്, ബി. എം. എം. ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂൾ, ആശാകിരൺ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപക നേതാക്കളുടെ പ്രഥമ ഗണത്തിൽ അങ്ങും ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് അഭിമാനകരമാണ്.

മീനടം സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിനുള്ളിൽ നേടിയിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾക്കു ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് അങ്ങു തന്നെയാണ്. 1963 മെയ് മാസം 9-ാം തീയതി ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം അങ്ങയെക്കൊണ്ട് നടത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചത് ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യാതിരേകത്താലാണ്. 1964 ജനുവരി ഒന്നിനു അരുമനാഥന്റെ ചേലാകർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഈ ദേവാലയം കൂദാശ ചെയ്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങയെ പ്രഥമ വികാരിയായി നിയമിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങയുടെ പൗരോഹിത്യ പദവിക്ക് മകുടം ചാർത്തത്തക്കവണ്ണം ആദ്യ വികാരിയായി സ്ഥാനം ഏറ്റത് ഈ കൊച്ചു ദേവാലയത്തിലാണെന്നുള്ളതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അതിരറ്റ അഭിമാനം ഉണ്ട്.

ഈ ഇടവകയിൽ നിന്ന് ഉത്തമ വൈദികരായ കുറിയന്നൂർ ഫാ. തോമസ് എബ്രഹാമിനേയും പല്ലാട്ട് ഫാ. പി. ഐ. ഗീവറുഗീസിനേയും പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് സംഭാവന ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞതു അങ്ങയുടെ മാതൃകാപരമായ അജപാലനത്തിന്റെ മകുടോദാഹരണങ്ങളാണ്.

“അല്പത്തിൽ നീ വിശ്വസ്തനെങ്കിൽ അധികം നിന്നെ ഭരമേല്പിക്കും” എന്ന തിരുവചനപ്രകാരം ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ചുമലിൽ ഏല്പിച്ചപ്പോൾ ഈ ഇടവകയുടെ ചുമതല അങ്ങേയ്ക്ക് വിടേണ്ടതായി വന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഖേദമുണ്ടെങ്കിലും, അങ്ങയെ ഏല്പിച്ച താലന്തുകളെ വിശ്വസ്തതയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്ത് ആദായമുണ്ടാക്കുവാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് ഭാഗ്യം ലഭിക്കട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോ

സ്, യൂഹാനോൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നീ പിതാക്കന്മാരെ ഭക്തിയോടും വിശ്വസ്തതയോടും കൂടി ശുശ്രൂഷിച്ച് അങ്ങേയ്ക്ക് ലഭിച്ച അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ ഇപ്പോഴത്തെ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ഗീവർഗീസ് ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ വിശ്വസ്തതയോടെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനും അങ്ങേയ്ക്ക് ദൈവം ഭാഗ്യം നല്കട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

അങ്ങയുടെ പൗരോഹിത്യ രജത ജൂബിലി സ്മാരകമയി ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ നിധി ശേഖരിച്ച് നിർദ്ധനരും സമർത്ഥരുമായ കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വർഷം തോറും സ്കോളർഷിപ്പ് നൽകണമെന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ എളിയ ആഗ്രഹം സഫലമാകുവാൻ അങ്ങ് ഞങ്ങളോടൊത്ത് പ്രാർത്ഥിക്കണമേ.

അങ്ങയുടെ വിനയാന്വിതമായ ജീവിതം; സ്നേഹമസൃണമായ പെരുമാറ്റം, ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ സേവനതല്പരത; പ്രാർത്ഥനാനിരതമായ ജീവിതം; പരിശുദ്ധ സഭാമാതാവിനോടുള്ള വിശ്വസ്തത എന്നീ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾ എക്കാലവും ഞങ്ങൾക്ക് മാതൃകയായിരിക്കും.”

(മംഗളപത്രത്തിലെ ആശംസകൾ യഥാർത്ഥ്യമായെന്നാണ് പിന്നീട് സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗം, മദ്യനിരോധന സമിതി സെക്രട്ടറി, പാമ്പാടി താലൂക്ക് ആശുപത്രി വികസന സമിതി പ്രസിഡന്റ്, പാമ്പാടി സീനിയർ സിറ്റിസൺ ഫോറം പ്രസിഡന്റ്, റെഡ് ക്രോസ് സൊസൈറ്റി രക്ഷാധികാരി, വലിയവീട്ടിൽ കുടുംബയോഗം രക്ഷാധികാരി, ഓർഫനേജ് കൺട്രോൾ ബോർഡ് സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ് മുതലായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചനെ തേടിയെത്തിയെന്ന വസ്തുത വിളിച്ചോതുന്നത്.)

4

നേട്ടങ്ങൾക്കു പിമ്പിൽ മനുഷ്യസ്നേഹം

പരിശുദ്ധനായ പാമ്പാടി തിരുമേനി അവസാനം പട്ടംകൊടുത്ത പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ പട്ടം ഏറ്റിട്ട് അൻപതു വർഷം കഴിഞ്ഞു. മേൽപ്പട്ടത്വത്തിന്റെ അംശവടിയോ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദന്തഗോപുര സംവാദങ്ങളോ ആധ്യാത്മികതയുടെ അവസാനത്തെ ആലയമാണെന്നു കരുതാത്ത പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാനോട് എന്താണു മെത്രാനാകാത്തത് എന്നു ചോദിക്കുന്നതിൽ കാര്യമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റേതു വ്യത്യസ്തമായ വഴിയാണ്.

പലരും പലപ്പോഴായി ചോദിച്ചിട്ടുള്ള ആ ചോദ്യത്തോടു വളരെ ലാഘവത്തോടെ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും പറയുന്ന മറുപടി ഇതാണ്: "എനിക്ക് പട്ടം തരുമ്പോൾ പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനി ഒരു കാര്യം എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. അവിടുത്തെ കബറിടത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയും തിരി കത്തിക്കലും മുടക്കരുത്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടം വിട്ടുപോകാൻ എനിക്കാവില്ല. സാധാരണ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമുള്ള ആളുമാണു ഞാൻ. മെത്രാനാകാമോ എന്ന് കാലം ചെയ്ത വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവാ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ വേണ്ടെന്നു പറയുകയായിരുന്നു."

അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാരണങ്ങൾക്കപ്പുറത്തു മറ്റൊന്നു കൂടിയുണ്ട്. സഭാപ്രവർത്തനവും കർത്തൃവേലയും മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കാനും സേവിക്കാനുമുള്ള അവസരമായി കാണുന്നയാളാണ് പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ. കബറിങ്കൽ തിരി വയ്ക്കണമെന്നു പാമ്പാടി തിരുമേനി പറഞ്ഞതിന് ജീവിതം കൊണ്ടു യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ നല്കിയ മറുപടി സമർപ്പിത സേവനത്തിന്റെ ഉരുകിത്തീരാത്ത മെഴുകുതിരികളിലൊന്നു മനസ്സിൽ എന്നും തെളിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

പാമ്പാടി തിരുമേനി കാലം ചെയ്തശേഷം 30 അടിയന്തിരത്തിന് അഞ്ചു പേരെ അന്തേവാസികളാക്കി അഭയഭവനമെന്ന പേരിൽ തുടക്കമിട്ട വൃദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിന്നു സേവനത്തിന്റെ പല മുഖങ്ങൾ തുറക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ആ വൃദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ഇപ്പോൾ 65 പേരുണ്ട്. അവിടുത്തെ അന്തേവാസികൾക്കു ജാതിമതഭേദമില്ല. മക്കൾ മരിച്ചുപോയവരും മക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചവരും മക്കൾക്കു പരിചരിക്കാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തവരുമായി ജീവിത

ത്തിന്റെ സായന്തനത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയവർ ഒരു കൂരയ്ക്കു കീഴിൽ അവിടെ കഴിയുന്നു.

ആദ്യകാലത്തു വലിയ സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയായിരുന്നു. കുറിച്ചിയിലും കുമരകത്തും കായൽ നിലങ്ങളിലും കാൽനടയായി ചെന്ന് നെല്ലു ദാനമായി വാങ്ങിയാണു റമ്പാൻ അവിടുത്തെ വിശക്കുന്ന വയറുകളെ ഊട്ടിയിരുന്നത്. വീട്ടിൽ ചെന്നു നെല്ലു പിരിവു ചോദിച്ചാൽ അഞ്ചു പറ കൊടുക്കുന്നവർ കളത്തിൽ ചെന്നു ചോദിച്ചാൽ 15 പറ പൊലി അളന്നുകൊടുക്കും. അതായിരുന്നു ആകർഷണം. നെല്ലു സംഭരിച്ചു ചുമടായി കരിമ്പുംകാലായിലെ കടയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വയ്ക്കും. അൻപതു നോമ്പു കാലത്തൊക്കെ ഭക്ഷണം പോലും കഴിക്കാതെയാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നത്. വെയിലത്തു തളർന്ന് വിയർത്തൊലിച്ചു നെല്ലു പിരിക്കാൻ നടക്കുന്ന പുരോഹിതനെ ഒരിക്കൽ വഴിയിൽ വച്ചു കണ്ട അന്നത്തെ മനോരമ ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ. എം. ചെറിയാൻ പിറ്റേക്കൊല്ലം മുതൽ ബോട്ട് സജ്ജീകരിച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ ആറേഴു വർഷം ബോട്ടിലായി നെല്ലു പിരിവ്.

നെറ്റിയിലെ വിയർപ്പുകൊണ്ടു പെറുക്കിയെടുത്ത കരുതലിന്റെ ആ നെന്മണികൾ കതിരിട്ടത് ബാലഭവൻ, കോളജ്, സ്കൂൾ തുടങ്ങിയ ജനക്ഷേമകരമായ ആശയങ്ങളുടെ ശ്രേണിയിലാണ്. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി വർഷമായ 1985-ൽ ആണ് ബാലഭവൻ തുടങ്ങിയത്. ഇപ്പോൾ അവിടെ 45 കുട്ടികളുണ്ട്. അച്ഛനുമമ്മയും നഷ്ടപ്പെട്ടവരും അച്ഛനമ്മമാർ ഉപേക്ഷിച്ചവരും അവർക്കു നോക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരുമായ കുട്ടികൾ.

ഇതിനു സമാന്തരമായി പാമ്പാടി മേഖലയുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും വലിയ കുതിപ്പുകൾക്ക് യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ (അന്ന് അച്ചൻ) നിമിത്തമായി. 1981-ൽ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ കോളജ്. 15 ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങിക്കൊടുത്താൽ കോളജ് സഭ പണിതു തരാമെന്നു കാതോലിക്കാബാവാ പറഞ്ഞു. നാട്ടുകാരുടെ വിപുലമായ യോഗം വിളിച്ചു കമ്മിറ്റിയുണ്ടാക്കി. സ്ഥലത്തിനുള്ള പണം പിരിച്ചെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ലക്ഷംവീടുകളിൽ നിന്നു വരെ സംഭാവനകൾ പ്രവഹിച്ചു. ചില്ലറത്തുട്ടുകളും മുഷിഞ്ഞ നോട്ടുകളും ചേർത്ത് എണ്ണിയപ്പോൾ അഞ്ചു ലക്ഷത്തോളം രൂപയുണ്ടായിരുന്നു. 4,85,000 രൂപയ്ക്കു സ്ഥലം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു വാങ്ങി. കോളജിന്റെ പണി നടന്നുവരുമ്പോൾ 1983 മാർച്ച് 19-ന് ആണ് യോഹന്നാൻ അച്ചൻ റമ്പാനാകുന്നത്.

റമ്പാൻ സ്ഥാനമേൽക്കുമ്പോൾ കൈമുത്ത് കിട്ടും. 10,500 രൂപയുണ്ടായിരുന്നു. സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയും ഭക്ഷണവും യോഗവുമൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് അടുപ്പക്കാരിൽ ചിലർ ദയറായിൽ ബാക്കിയായി. അപ്പോൾ

റമ്പാൻ പണത്തിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞു. ആ പണം ഏതെങ്കിലും നല്ല കാര്യത്തിനു വിനിയോഗിക്കാനാണ് ആശയെന്നും പറഞ്ഞു. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂൾ എന്ന ആശയമുയർന്നത് ഉമ്മൻചാണ്ടിയൊക്കെ പങ്കെടുത്ത ആ കൂട്ടുചേരലിലാണ്. അങ്ങനെ വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവായുടെ നാമത്തിൽ സഭയുടേതായി സി. ബി. എസ്. ഇ. സിലബസിൽ ആരംഭിച്ച ബി. എം. എം. സ്കൂളിൽ ഇപ്പോൾ 3000 കുട്ടികളാണു പഠിക്കുന്നത്. ഇതിനു മുൻപുതന്നെ 1976-ൽ ഐ. ടി. സി. ക്കു തുടക്കമിട്ടു.

ഏറ്റവുമൊടുവിൽ, എച്ച്. ഐ. വി. രോഗബാധിതരായ കുട്ടികൾക്കും അമ്മമാർക്കുമായി ആശാകിരൺ എന്ന പേരിൽ ഒരു നല്ല സ്ഥാപനം. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ ജീവിതത്തിലെ വലിയ ഒരു പ്രതിസന്ധി കടന്നുപോയൊരു കുടുംബം സംഭാവന നൽകിയ രണ്ടര ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു അതിന്റെ ആദ്യ മൂലധനം. എച്ച്. ഐ. വി. ബാധിതരായ എട്ടു കുട്ടികളും അഞ്ച് അമ്മമാരുമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്.

പത്തു വർഷമയി ഓൾ കേരള ഓർഫനേജ് അസോസിയേഷന്റെ കോട്ടയം ജില്ലാ സെക്രട്ടറിയും ഏഴു വർഷമായി അതിന്റെ സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റുമാണ് യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ. വിവിധ മതസ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും നടത്തുന്ന അനാഥാലയങ്ങളുടെ ഏകോപന സമിതിയാണിത്. ഓർഫനേജ് കൺട്രോൾ ബോർഡിൽ അംഗവും ചെയർമാനുമായി. മദ്യവിരുദ്ധ ജനകീയ മുന്നണിയുടെ സംസ്ഥാന ട്രഷററാണ്.

മതേതരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും വിവിധ ജാതിമത സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇത്തരം വേദികളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത നേതൃത്വമായി നിലകൊള്ളാൻ യോഹന്നാൻ റമ്പാനെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യത കൂടിയാണ്. 10 രൂപ കിട്ടിയാൽ അതിന് കണക്കു വേണമെന്നും ആ കണക്ക് ലോകത്തിന് ബോദ്ധ്യപ്പെടണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു നിർബന്ധമുണ്ട്.

രസീതില്ലാതെ സംഭാവന വാങ്ങാറില്ല. വാങ്ങിയ തുക ചെലവഴിച്ചതിന്റെ കണക്ക് അതു നല്കിയവരെയും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും ബോധ്യപ്പെടുത്താതിരിക്കാറുമില്ല. തനിക്കു നേതൃത്വപരമായ പങ്കുള്ള ഓരോ സ്ഥാപനത്തിന്റെയും വാർഷിക റിപ്പോർട്ടും വാർഷിക വരവുചെലവു കണക്കും അച്ചടിച്ചു വിതരണം ചെയ്യണമെന്നു യോഹന്നാൻ റമ്പാനു നിർബന്ധമുണ്ട്. താൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തന്നിലൂടെ ദൈവം ചെയ്യുന്നതാണെന്നും താൻ ചെലവാക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവതീരുമാനത്തോടെ ലോകം തന്നെ ഏല്പിക്കുന്നതാണെന്നുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബോധ്യം. ആ കണക്കും കണിശതയും സൂക്ഷ്മതയും ലോകത്തിന്റെ ബോധ്യത്തിനായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുധമാണ്.

സഭയുടെ വഴി ഭിന്നതയുടേതല്ലെന്നും ജനസേവനത്തിന്റേതാണെന്നും അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. പ്രാർത്ഥന അനുഷ്ഠാനമല്ലെന്നും ജീവിതം പ്രാർത്ഥനയാകുകയാണു വേണ്ടതെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് നിസ്സഹായനും നിസ്സാരനുമായ മനുഷ്യനിൽ ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും വലിയ കാര്യങ്ങൾക്ക് അവനെ നിമിത്തമാക്കുന്നതും.

5

കർമ്മനിരതനായ സന്യാസി

2008 മാർച്ച് 19-ന് പാമ്പാടി ദയറാ മാനേജർ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ മറ്റൊരു ജൂബിലി കൂടി പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് – റമ്പാൻ സ്ഥാനലബ്ധിയുടെ 25-ാം വാർഷികം. പെസഹാ ബുധനാഴ്ച ആയിരുന്നതിനാൽ വിശേഷിച്ച് ആഘോഷങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിലും സന്യസ്തർക്ക് ആഘോഷങ്ങളിൽ കമ്പമില്ലല്ലോ. എങ്കിലും പൗരോഹിത്യ കനകജൂബിലിയുടെ (26-01-07) പുറകെ റമ്പാൻ സ്ഥാനലബ്ധിയുടെ രജത ജൂബിലി കടന്നുവരുമ്പോൾ ദൈവകൃപയ്ക്ക് നന്ദി പറയാനും ജൂബിലേറിയന് ആശംസകൾ അർപ്പിക്കാനും നമുക്കേവർക്കും കടമയുണ്ട്.

നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽ പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായി പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിലെത്തിയ അദ്ദേഹം ശെമ്മാശ്ശനും, വൈദികനും, റമ്പാനുമൊക്കെയായി മലങ്കരസഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ അമൂല്യമാണ്. പരമഭക്തനായിരുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിയും സഹജീവികളോടുള്ള കാരുണ്യവുമൊക്കെ നേരിട്ട് കണ്ടറിഞ്ഞ് ആ പാതയിൽ 73 വർഷം ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുതന്നെ അസുലഭമായ ഒരു സൗഭാഗ്യമാണ്. തന്റെ പ്രിയ ഗുരു കടന്നുപോയിട്ട് 43 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഇന്നും കബറിടത്തിലെ വിളക്ക് കെടാതെ സൂക്ഷിച്ചും കൃത്യമായി പ്രാർത്ഥനകളും ധൂപാർപ്പണവുമൊക്കെ നടത്തിയും സഭാശുശ്രൂഷ തുടർന്നുവരുന്ന യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ അപൂർവ്വമായൊരു മാതൃകയാണ്.

1934 ജൂൺ 24-ാം തീയതിയാണ് അദ്ദേഹം ഭൂജാതനായത്. പാമ്പാടി പോരാളൂർ പുത്തൻപുരയിൽ കുര്യൻ ചാണ്ടി – അന്ന ദമ്പതികളുടെ 4-ാമത്തെ മകനാണ്. പാമ്പാടി പറച്ചാമുണ്ടി ബ്രദർ മിഷൻ സ്കൂളിലായിരുന്നു 4-ാം ക്ലാസ്സ് വരെയുള്ള പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം. തുടർന്ന് ആലാമ്പള്ളി ഗവൺമെന്റ് മിഡിൽ സ്കൂളിലും, പാമ്പാടി എം. ജി. എം. ഹൈസ്കൂളിലുമായി എസ്. എസ്. എൽ. സി. വരെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തീകരിച്ചു. പിന്നീട് പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിലെത്തിയ യോഹന്നാൻ കാലക്രമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയും സന്തതസഹചാരിയുമൊക്കെ ആയിത്തീർന്നത് ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. 1954 സെപ്റ്റംബർ 4-ന് അദ്ദേഹം ശെമ്മാശുപട്ടം

സ്വീകരിച്ചു. 1957 ജനുവരി 26-ന് കശ്ശീശ്ശാ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനി അവസാനമായി നടത്തിയ പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷ ഇതായിരുന്നു എന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഭാഗ്യസ്മരണാർഹ നായ ബസേലിയോസ് മാർതോമാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ അദ്ദേഹ ത്തിന് 1983 മാർച്ച് 19-ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. ഇന്ന് മലങ്കര ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയിലെ ഏറ്റവും പേരും പെരുമയുമുള്ള റമ്പാനായി അദ്ദേഹം സഭാശുശ്രൂഷ തുടരുകയാണ്.

അശരണരോടും പാവപ്പെട്ടവരോടും പാമ്പാടി തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന കരുതലിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിട്ടാണ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തതിനുശേഷം ദയറായോടനുബന്ധിച്ച് എം. ജി. എം. അഭയഭവനും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാലഭവനും ആരംഭിച്ചത്. ഇവയുടെ പ്രധാന ചുമ തലക്കാരനെന്ന നിലയിൽ അനാഥമന്ദിരങ്ങളുടെയും ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങ ളുടെയും നടത്തിപ്പുകാരെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു സംസ്ഥാന അസോസിയേ ഷൻ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം മുൻകൈയെടുത്തു. ഇന്ന് കേര ളത്തിലെ ഓർഫനേജ് അസോസിയേഷന്റെ സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റായി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു. കൂടാതെ ഓർഫനേജ് കൺട്രോൾ ബോർഡിലേയും പ്രമുഖ അംഗമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അനാഥാലയങ്ങളിലേയും ധർമ്മ സ്ഥാപനങ്ങളിലേയും അന്തേവാസികളായ കുട്ടികൾക്കും മറ്റുമായി ഓർഫ നേജ് ഫെസ്റ്റ് എന്ന പേരിൽ ജില്ലാ തലത്തിലും, സംസ്ഥാന തലത്തിലു മൊക്കെ മത്സരങ്ങളും മറ്റും നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന നേതൃത്വം പ്രശംസനീയമാണ്.

റമ്പാച്ചന്റെ മറ്റൊരു സുപ്രധാന പ്രവർത്തനം മദ്യത്തിനും മയക്കുമരു ന്നിനുമെതിരെയുള്ള സഹനസമരമാണ്. മനുഷ്യനെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളി ലേക്കും മറ്റും തള്ളിവിടുന്ന മദ്യപാനം ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സാമൂഹിക വിപത്തായി കരുതുന്ന റമ്പാച്ചൻ മദ്യഷാപ്പുകൾക്കെതിരെയും, മാറി മാറി വരുന്ന സർക്കാരുകൾ അനുവർത്തിച്ചുപോരുന്ന മദ്യനയത്തിനെതിരെ യുമൊക്കെ സത്യഗ്രഹങ്ങളും മറ്റ് പ്രതിഷേധ പരിപാടികളും നടത്തിവരു ന്നുണ്ട്. സഭാപിതാക്കന്മാരും മറ്റ് സാമൂഹ്യ - സാംസ്കാരിക നേതാക്ക ന്മാരുമൊക്കെ ഇത്തരം സഹനസമരങ്ങളിൽ പങ്കുചേരാറുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും റമ്പാച്ചൻ മികച്ച സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ധന്യനാമത്തിൽ അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ കബറിടത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നര കിലോമീറ്റർ അകലെ കുറിയാ ക്കോസ് ഗ്രീഗോറിയോസ് കോളജ് 1981-ൽ യാഥാർത്ഥ്യമായപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രധാന കെട്ടുപണിക്കാരൻ റമ്പാച്ചൻ ആയിരുന്നു. ഭാഗ്യസ്മര ണാർഹനായ ബസേലിയോസ് മാർതോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ

യുടെ പേരിൽ പൊത്തൻപുറത്ത് ആരംഭിച്ച ബി. എം. എം. സ്കൂളിന്റെ പ്രധാന അമരക്കാരനും റമ്പാച്ചൻ തന്നെ. ഈ രണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും അച്ചടക്കത്തിനും മികച്ച റിസൽട്ടിനും ഏറെ പ്രശസ്തമാണല്ലോ. എല്ലാ ദിവസവും ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഓടിയെത്തി എല്ലാ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മറ്റും നേതൃത്വം നൽകുവാനും റമ്പാച്ചൻ സമയം കണ്ടെത്തുന്നു.

എച്ച്. ഐ. വി. – എയ്ഡ്സ് ബാധിതരുടെ മക്കൾക്കായി കെ. ജി. കോളജിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് 'ആശാ കിരൺ' എന്ന സ്ഥാപനത്തിന് തുടക്കമിടുമ്പോൾ റമ്പാച്ചന് പ്രായം 70 കടന്നിരുന്നു. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതകൊണ്ട് ഏറെ നന്മ ജീവിതത്തിൽ ലഭിച്ച ഒരു സ്ത്രീ ഉപഹാരമായി റമ്പാച്ചനു നൽകിയ രണ്ടര ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു ആശാ കിരണിന്റെ തുടക്കത്തിലെ മൂലധനം. ഇന്ന് ഒരു കോടിയിലധികം രൂപാ ആസ്തിയുള്ള ഒരു മികച്ച ധർമ്മസ്ഥാപനമായി ആശാ കിരൺ വളർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എച്ച്. ഐ. വി. ബാധിതരായ കുറെ കുഞ്ഞുങ്ങളും അവരുടെ അമ്മമാരും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും മറ്റും മേൽനോട്ടത്തിൽ മികച്ച ചികിൽസയും ഭക്ഷണവുമൊക്കെ ലഭിച്ച് 'ആശാ കിരണിൽ' താമസിച്ചു വരുന്നു. നാകോയുടെയും കേരള സംസ്ഥാന എയ്ഡ്സ് കൺട്രോൾ സൊസൈറ്റിയുടെയുമൊക്കെ അംഗീകാരമുള്ള ഒരു മികച്ച കമ്മ്യൂണിറ്റി കെയർ സെന്ററാക്കി ആശാ കിരണിനെ ഉയർത്താനുള്ള പരിശ്രമത്തിലാണ് റമ്പാച്ചൻ ഇപ്പോൾ മുഴുകിയിരിക്കുന്നത്. അമേരിക്കയിലെ മലയാളികളുടെ പ്രബല സംഘടനയായ ഫൊക്കാനാ ആശാ കിരണിനോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു മികച്ച ആശുപത്രി പണിതു നൽകാമെന്ന വാഗ്ദാനവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

റമ്പാച്ചന്റെ സഭാസേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറെ വിപുലവും ശ്രദ്ധേയവുമാണ്. കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഓഫീസ് മാനേജർ, മലങ്കരസഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ ദീർഘകാലമായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. വിവിധ പള്ളികളിലും പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലുമൊക്കെ പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവ പരിഹരിക്കാൻ സഭാനേതൃത്വം നിയോഗിക്കുന്ന ഒരു സുപ്രധാന trouble shooter കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം. കാലാകാലങ്ങളിൽ സഭാനേതൃത്വം വിവിധ ദൗത്യങ്ങളും ചുമതലകളും അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപിച്ചുവരുന്നുണ്ട്, അദ്ദേഹം സ്തുത്യർഹമായി അവയൊക്കെ നിർവ്വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. വിസ്തരഭയത്താൽ സഭാരംഗത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല.

1981-ൽ സ്ഥാപിതമായ പാമ്പാടി കുറിയാക്കോസ് ഗ്രീഗോറിയോസ്

കോളജ് പേരും പെരുമയും ആർജ്ജിച്ച് ഇന്ന് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായതിന്റെ പിന്നിലെ മുഖ്യ പ്രവർത്തകനും വന്ദ്യ റമ്പാച്ചനാണ്. മികച്ച അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ, അച്ചടക്കമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളും സ്റ്റാഫും, മിക്ക വർഷങ്ങളിലും റാങ്കുകളും താരത്തിളക്കമുള്ള വിജയങ്ങളും - കോളജിന്റെ തിലകക്കുറികൾ ഏറെയാണ്. 2001-2008 കാലയളവിൽ ഈ ലേഖകൻ കെ. ജി. കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായി പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ റമ്പാച്ചൻ നൽകിയ കലവറയില്ലാത്ത പിന്തുണയാണ് കോളജിന് സമീപകാലത്തുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിത്തറ. 73-ാം വയസ്സിലും എല്ലാ ദിവസവും കോളജിൽ എത്തി വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും, ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയെല്ലാം മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നത് റമ്പാച്ചനാണെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

“മുല്ലപ്പൂമ്പൊടിയേറ്റു കിടക്കും കല്ലിനുമുണ്ടാമൊരു സൗരഭ്യം.” പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയാവർജ്ജകങ്ങളായ ഗുണഗണങ്ങൾ വന്ദ്യ റമ്പാച്ചൻ സ്വാംശീകരിച്ച് വളരുകയാണ് ചെയ്തത്. ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം, ബ്രഹ്മചര്യം എന്നീ ത്രിമന്ത്രങ്ങളുമായി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉത്തമസാക്ഷികളായി ജീവിച്ച ആദിമസഭയിലെ സന്യാസപിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ ദൈവകൃപയിൽ ഇനിയും ഏറെ വളരുവാനും നിറയുവാനും വന്ദ്യ റമ്പാച്ചന് ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ജൂബിലേറിയന് മംഗളങ്ങൾ നേർന്നുകൊണ്ട് ഈ കുറിപ്പ് ചുരുക്കുന്നു.

- പ്രൊഫ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ഓണാട്ട്

(പ്രിൻസിപ്പൽ, ബസേലിയോസ് കോളജ്, കോട്ടയം)

6

സ്നേഹാഞ്ജലി

(കേക)

യേശുവിൻ മഹത്വത്തിൻ
    പ്രഭയിൽ വിളങ്ങിയ
ആചാര്യശ്രേഷ്ഠാഗ്രേസരൻ,
    ഗ്രീഗോറിയോസിൻ ശിഷ്യ-
ശ്രേണിയിൽ തിളങ്ങിയ
    വന്ദ്യനാം യൂഹാനോന്
സാമോദമർപ്പിക്കുന്നു
    അഞ്ജലിസ്നേഹാഞ്ജലി!
മനസ്സിൽ വെളിച്ചത്തിൻ
    രശ്മിയെ പരത്തുവാൻ,
മനസ്സിൻ മതിലുക-
    ളുടച്ചുനിരത്തുവാൻ,
അക്ഷരമുള്ളിൽ നിന്നു
    മുളച്ചു വളരുവാൻ,
ബുദ്ധിയും വിവേകവും
    തളിരിട്ടുയരുവാൻ,
നേഴ്സറി മുതലൈത്ര
    ചിട്ടയിൽനട്ടുയർത്തി-
യറിവിൻ തോട്ടങ്ങളു-
    മൊട്ടുന്നതോട്ടങ്ങളും,
എരിയും വിശപ്പിന്റെ
    കത്തലുകെടുത്തുവാൻ,
തളരും മനസ്സിന്റെ
    വേദനകുറയ്ക്കുവാൻ,
സാമൂഹ്യസേവനത്തിൻ
    കൈത്തിരികത്തിക്കുന്ന
സ്ഥാപനസമുച്ചയ-
    മുയർന്നങ്ങതിവേഗം.
ആതുരസേവനത്തി-
    ന്നതിരുകുറിക്കാതെ

ആരുമായ് പങ്കുവയ്ക്കാൻ
    രംഗവും സൃഷ്ടിക്കുന്നു.
ആശതൻ കിരണങ്ങൾ
    ആശ്വാസമേകുന്നതാം
ആശ്രയഭവനങ്ങൾ
    ആത്മാവിൻ സംഗീതമാ
ഐക്യത്തിൻ ദർശനങ്ങൾ
    വിശാലമാക്കീടുവാൻ
സഭയായ്, സമൂഹമായ്
    സഖ്യതപുലർത്തിയും,
മഹത്വമുയർത്തുന്നു
    മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽ,
മഹിമപുതുക്കുന്നു
    ആത്മീയജീവിതത്തിൽ
വിനയം തുളുമ്പുന്ന
    സുന്ദരപ്രഭാവത്തിൻ
വിരുതു വിളമ്പുന്നു.
    കർമ്മമാം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ.
സ്നേഹവും സൗഹാർദ്ദവും
    ഗുരുവിൻ പ്രസാദവും
സമൂഹമധ്യത്തിലായ്
    വിളമ്പൂ "കൃപ"യോളം!
നന്മകളെത്രത്തോളം
    കാണുകിലതിനുള്ളിൽ
കർമ്മമായ് കാണുന്നത്
    ഗുരുവിൻ കടാക്ഷമാ.

- വറുഗീസ് കിഴക്കേമുറി

ഗ്രീഗോറിയോസ് - പാമ്പാടിതിരുമേനി
യൂഹാനോൻ - പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ
ഒട്ടുന്നതോട്ടങ്ങൾ - റബ്ബർതോട്ടങ്ങൾ
അറിവിൻ തോട്ടങ്ങൾ - വിദ്യാലയങ്ങൾ.

7

അനേകം സിദ്ധികളുടെ വിളനിലം

പ്രൊഫ. റ്റൈറ്റസ് വർക്കി

ദൈവിക ചൈതന്യം തെളിഞ്ഞു തിളങ്ങിയിരുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ കൂടെയുള്ള ദീർഘകാല ജീവിതം, പാമ്പാടിയിലെ യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചനെ അനിതര സാധാരണമായ അനേകം സിദ്ധികളുടെയും അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഉടമയാക്കിത്തീർത്തു. പാമ്പാടി കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പലായി നിയമനം ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ്, എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ അടുത്ത് അറിയുന്നതിനും പഠിക്കുന്നതിനും അവസരം ലഭിച്ചത്.

പാമ്പാടിത്തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിലുള്ള കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പലായി തെരഞ്ഞെടുത്ത വിവരം അറിഞ്ഞ്, എന്നെ കാണാനെത്തിയ അന്നത്തെ യോഹന്നാനച്ചനിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസാരത്തിലും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു സംതൃപ്തിയും അവാച്യമായ ഒരാനന്ദവും എനിക്ക് ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹവുമായുള്ള അടുപ്പവും യോജിപ്പും അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ അനുസ്യൂതം തുടരുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരാണ്. കോളജ് കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്മറ്റിയുടെ ആദ്യയോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനാണ്, കൊടുവത്ത് കെ. ജോർജ്ജ് വക്കീലിനൊപ്പം, ഞാനാദ്യമായി പാമ്പാടിയിലെത്തുന്നത്. നാനാജാതി മതസ്ഥരായ തദ്ദേശവാസികൾ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ആ യോഗത്തിൽ ഉത്തമതീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും, മോഹഭംഗങ്ങളുടെ മാറാലകളെ നീക്കം ചെയ്ത് ഭിന്നസ്വരങ്ങളെ തന്മയത്വമായി നേരിട്ട് ഏകാഭിപ്രായങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിനും യോഹന്നാനച്ചൻ കാണിച്ച ലളിതവിനീത ഭാവങ്ങളും പക്വമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങളും ആദരത്തോടെ ഞാൻ നോക്കി കണ്ടു.

പൊത്തൻപുറത്തെ ഐ. ടി. സി. കെട്ടിടത്തിന്റെ മൂന്നാംനിലയിൽ രണ്ടു ക്ലാസ്സുകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ആരംഭമിട്ട കുറിയാക്കോസ് ഗ്രിഗോറിയോസ് കോളജിൽ നിത്യേന എത്തി, അതിന്റെ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നോക്കി നടത്തുന്നതിൽ യോഹന്നാനച്ചൻ പ്രത്യേക ഉത്സാഹം കാട്ടിയിരുന്നു. വീടിനടുത്തുള്ള ബസേലിയസ് കോളജിലെ സൗകര്യപ്രദമായ ജോലി വിട്ട് വിജനമായ പൊത്തൻപുറം കുന്നിൽ തീരെ ചെറിയ ഒരു സ്ഥാപനത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തെ മനസ്സുകൊണ്ട് അംഗീകരിക്കാൻ എനിക്കു കുറെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു. നിത്യേനയെന്നോണം

അസന്തുഷ്ടി ഉളവാക്കുന്ന ബസുയാത്ര, പലപ്പോഴും നടന്ന് പൊത്തൻ പുറം കുന്നു കയറി കോളജിലെത്തുന്നതിലുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ എല്ലാം മറന്ന് സന്തുഷ്ടിയോടെ ഓടിനടന്ന് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്, ഈ വന്ദ്യ പുരോഹിതനിൽ ഞാൻ കണ്ട പിതൃതുല്യമായ സ്നേഹവും കരുതലും പ്രവർത്തനശൈലിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തനതായ ആർജവത്വവും ഉത്സാഹവുമാണ്.

കെ. ജി. കോളജിന്റെ വളർച്ചപോലെ തന്നെ പാമ്പാടി ദയറായോടു ബന്ധപ്പെട്ട് ഇന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും സ്ഥാപനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും റമ്പാച്ചൻ ഒരു പോലെ സമയവും സൗകര്യവും സൻമനസ്സും നൽകിയിരുന്നു. വിവിധതലങ്ങളിലുള്ള അനേകം ആളുകളെ കണ്ടെത്തി, സ്വാധീനിച്ച്, അവർക്കെല്ലാം സ്നേഹബഹുമാനാദരവുകൾ നൽകി ഒപ്പം കൂട്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള റമ്പാച്ചന്റെ കഴിവ് ദൈവദാനമായി കാണാനേ കഴിയൂ.

എനിക്ക്, ഒരു പിതൃതുല്യമായ വാത്സല്യവും കരുതലും അദ്ദേഹം നൽകിയിരുന്നു. ഒരു മുതിർന്ന സഹോദരനെപ്പോലെ, എന്നിലെ കഴിവുകളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും, പലതരം മേഖലകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും, വിവധതലങ്ങളിലുള്ള പ്രമുഖരായ ആളുകളുമായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനും റമ്പാച്ചൻ ഉത്സാഹം കാട്ടിയിരുന്നു.

കോളജിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ദീർഘയാത്രകളിൽ, സഭാസംബന്ധമായ അനേകം കാര്യങ്ങളും പിതാക്കന്മാരുമായുള്ള തന്റെ ബന്ധങ്ങളിലൂടെ ലഭ്യമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും അദ്ദേഹം എന്നോടു പറയുമായിരുന്നു. കോളജിന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സർക്കാർ-യൂണിവേഴ്സിറ്റിതലങ്ങളിലെ പ്രമുഖരെയൊക്കെ കാണുമ്പോഴും ഇടപെടുമ്പോഴും, റമ്പാച്ചന്റെ അസാധാരണ ആകർഷകത്വമുള്ള വ്യക്തിത്വവും പെരുമാറ്റവും, അവരെയൊക്കെ തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനും, തീരുമാനങ്ങൾ അനുകൂലമായി എടുപ്പിക്കാനും സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

പാമ്പാടി കോളജിന്റെ ആവശ്യത്തിനു ഫണ്ടു സംഭരിക്കുന്നതിലേക്കായി റമ്പാച്ചനോടൊപ്പം ഒരു ഗൾഫ് യാത്ര നടത്തുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. ദുബായി, അബുദാബി, റാസൽഖൈമാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ പള്ളികളും നമ്മുടെ ആളുകളുടെ ഭവനങ്ങളും സന്ദർശിച്ചപ്പോഴൊക്കെ റമ്പാച്ചന്റെ രൂപഭംഗിയും, വ്യക്തിപ്രഭാവവും മധുരമായ സംഭാഷണശൈലിയും കുടുംബങ്ങളിലെ വിവിധ പ്രായക്കാരെ ഒരു പോലെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. ആ യാത്രയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിവിധ പ്രായത്തിലുള്ള ആളുകളോടും, ഇടപെടാനും, സംസാരിക്കുവാനും

റമ്പാച്ചൻ കാണിച്ച ഉത്സാഹം അവരുടെയൊക്കെ ഹൃദയം കീഴടക്കാനും മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസ ആർജ്ജിക്കുവാനും കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

തന്നെ പുത്രതുല്യം സ്നേഹിച്ച എല്ലാ പിതാക്കന്മാരുടെയും ഓർമ്മ പൊത്തൻപുറം ദയറാക്കു ചുറ്റും സ്ഥിരമായി നില നിൽക്കത്തക്കവിധം അവരുടെയെല്ലാം നാമത്തിൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ കെ. ജി. കോളജ്, പാറേട്ടെ തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഐ. ടി. സി., വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവായുടെ നാമത്തിൽ ബി. എം. എം. സ്കൂൾ ഇവയെല്ലാം ഒന്നാംകിട സ്ഥാപനങ്ങളായി വളർത്തിയെടുക്കാൻ റമ്പാച്ചന് സാധിച്ചു.

വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവായ്ക്ക് റമ്പാച്ചനോടുള്ള കരുതലും, സ്നേഹവും, തിരുമേനിയോട് റമ്പാച്ചൻ കാണിച്ചിരുന്ന സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങളും പലപ്പോഴും എന്നെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. തന്റെ അനന്യസാധാരണമായ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിലൂടെ റമ്പാച്ചൻ വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവായെ സ്വാധീനിച്ച് ഹൃദയം കവർന്നെടുക്കുകയായിരുന്നു. സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളിൽ പുറമെ വളരെ പിശുക്കുകാട്ടിയിരുന്ന ബാവാ തിരുമേനി റമ്പാച്ചനോട് ഇടപെടുമ്പോൾ വ്യത്യസ്തനായിത്തീരുന്നത് ഞാൻ നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. “തന്നെ റമ്പാച്ചനാക്കിയാൽ തനിക്ക് കുറെക്കൂടി കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കാനാകും” എന്ന് തിരുമേനി കൂടെക്കൂടെ പറയുമായിരുന്നു. റബൂസോ നൽകാൻ തീരുമാനമെടുത്തതും, തീയതി നിശ്ചയിച്ചതും ചടങ്ങ് ഗംഭീരമാക്കി നടത്തിക്കൊടുത്തതും ബാവാ തിരുമേനിതന്നെയായിരുന്നു. “ഈ സന്യാസിക്ക് നല്ല കാര്യങ്ങൾ തുടർന്നും സ്വതന്ത്രമായി നിർവഹിക്കുന്നതിന് നാം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് സമ്മേളനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

വളരെ ലളിതമായ വാക്കുകളിലൂടെയും അത്യാകർഷകമായ ശരീരഭാഷയിലൂടെയും ആവശ്യരസങ്ങളും ഭാവങ്ങളും മുഖത്ത് പ്രകടമാക്കിയും റമ്പാച്ചൻ ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നത് ഞാൻ നോക്കി നിന്ന് രസിക്കാറുണ്ട്. അനേകം പ്രതിസന്ധികളേയും ശത്രുക്കളേയും, ദൈവാശ്രയത്തിലൂടെയും വിനീത ഭാവാദികളിലൂടെയും നേരിട്ട് മറികടക്കുവാൻ റമ്പാച്ചന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തന്നെ സംശയത്തോടെ വീക്ഷിച്ച് അകന്നു നിന്നിരുന്ന പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളേയും സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങളിലൂടെ സ്വാധീനിച്ച് അവരുടെ ഏറ്റം പ്രിയങ്കരനായി മാറുവാൻ റമ്പാച്ചന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരിമിതികളെക്കുറിച്ച് നല്ല ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന റമ്പാച്ചൻ ഒരു ശുഭാപ്തി വിശ്വാസിയായി ജീവിക്കുന്നു. ദയറായോടു ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും പറ്റിയ ആളുകളെ കണ്ടുപിടിച്ച്, അവരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന് റമ്പാച്ചന് ഒരു പ്രത്യേക കഴിവുണ്ട്.

അഭയഭവൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ തന്റെ പരിചയവും പാടവവും സംസ്ഥാന തലത്തിലെ ഓർഫനേജ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനും, സംസ്ഥാനതല പ്രവർത്തന നേതൃത്വത്തിൽ എത്തുവാനും റമ്പാച്ചനെ സഹായിച്ചു. സർക്കാർതല കമ്മിറ്റികളിലും മറ്റും അദ്ദേഹം പൊതുസമ്മത നായി പല പ്രാവശ്യം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഓർഫ നേജ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സർക്കാർ തലത്തിൽ ലഭിക്കേണ്ട അംഗീകാര ങ്ങളും സഹായങ്ങളും ലഭ്യമാക്കുവാൻ റമ്പാച്ചൻ കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചി ട്ടുള്ളത് ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്.

മദ്യവർജ്ജന മേഖലയിലേക്ക് മറ്റു സഭകൾക്കും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു മൊപ്പം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും കൂട്ടായ്മകാട്ടുന്നത് റമ്പാച്ചന്റെ കൂടി പ്രവർത്തനഫലമാണ്. മറ്റു സഭകളുമായും, അതിലെ നേതാക്കളുമായും പിതാക്കന്മാരുമായും റമ്പാച്ചൻ ബന്ധപ്പെടുകയും, സഹകരിച്ച് പല മേഖ ലകളിലും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എയിഡ്സ് രോഗികളുടെ രോഗംബാധിക്കാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ പാർപ്പിക്കുന്നതിനും പിരചരിക്കുന്ന തിനുമായി ഒരു നല്ല സ്ഥാപനം ഈദൃശ ബന്ധത്തിലൂടെ റമ്പാച്ചൻ സ്ഥാപിച്ച് നടത്തിവരുന്നു.

കുറെയൊക്കെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമ കൂടിയാ ണദ്ദേഹം. 'കായ്ക്കുന്ന മാവിനാണല്ലോ കൂടുതൽ ഏറ് കിട്ടുന്നത്.' അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ചിലരും അദ്ദേഹത്തെ എതിർ ത്തിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത തലങ്ങളിലേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളർ ച്ചയെ പലരിലും അസൂയ വളർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചെയ്യാത്ത കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷി ക്കപ്പെടുവാനും, അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾക്ക് പരാതികേൾക്കാനും അദ്ദേ ഹത്തിന് ഇടയായിട്ടുണ്ട്.

ഇവിടെയൊക്കെ അടിപതറാതെ ദൈവാശ്രയത്തോടെ, താൻ സ്നേ ഹിച്ച പിതാക്കന്മാരുടെ കബറിടത്തിൽ നിന്ന് ശക്തിയാർജ്ജിച്ച്, റമ്പാച്ചൻ തലയുയർത്തി മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. കൂടുതൽ കാലം സഭാതലത്തിൽ ഉറച്ച് നിന്ന് ഈ സഭയെ സ്നേഹിക്കുവാനും കൂടുതൽ നല്ല നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയും. കഴിയട്ടെ എന്നാശംസി ക്കുന്നു.

8

പ്രതിജ്ഞകൾ അക്ഷരംപ്രതി നിറവേറ്റിയ ദയറായക്കാരൻ

ദയറാ ജീവിതത്തിലേക്ക് (റമ്പാൻ സ്ഥാനം) കടക്കുന്നതിനു മുമ്പു സ്ഥാനാർത്ഥി മേല്പ്പട്ടക്കാരന്റെ മുമ്പിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രതിജ്ഞയാണ് ചോദ്യോത്തരങ്ങളയി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത്. ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ മുമ്പിൽ ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞകൾ അക്ഷരംപ്രതി പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി പകൽ പോലെ വ്യക്തമാണ്.

(ചോദ്യോത്തരങ്ങളും വാഗ്ദത്തങ്ങളും)

അദ്ധ്യക്ഷൻ: അനുഗൃഹിക്കപ്പെട്ട സഹോദരാ! സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപിത പദവിയായ ദയറോയൂസോ സ്ഥാനം - അതായത് റമ്പാൻ സ്ഥാനം - സ്വീകരിപ്പാൻ നീ അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാനം പ്രാപിപ്പാൻ നിനക്ക് സമ്മതമാണോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ്. വന്ദ്യപിതാവേ! എനിക്ക് സമ്മതമാകുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: നീ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും കൂടി

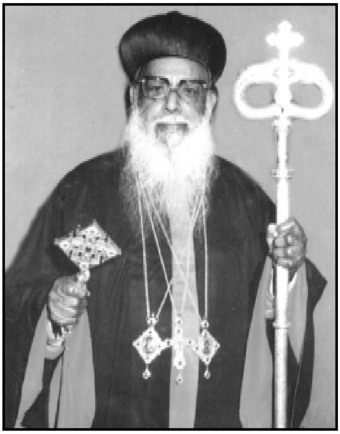

പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ

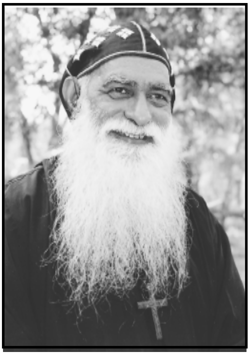

പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ

യാണോ ഇപ്രകാരം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സ്ഥാനാർത്ഥി: അതേ! വന്ദ്യപിതാവ്! ഞാൻ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും കൂടെയാകുന്നു അപ്രകാരം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: ദയറോയൂസോ ഈ ലോക ഇമ്പങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ് സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള വഴിയാകയാൽ അത് ഒരു മരണവും അതേ സമയം ഒരു വീണ്ടും ജനനവും– അങ്ങിനെ അതു രണ്ടാം മാമോദീസായുമാകുന്നു. നീ പരപ്രേരണകൊണ്ടോ ആരുടെയെങ്കിലും നിർബന്ധത്താലോ ആകുന്നുവോ ഈ കാര്യം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്?

സ്ഥാനാർത്ഥി: അല്ല, വന്ദ്യപിതാവേ, ആരും എന്നെ നിർബന്ധിക്കുകയോ പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടല്ല ഇക്കാര്യം ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ, പദവിക്കുവേണ്ടിയോ, പ്രതാപത്തിനുവേണ്ടിയോ ആകുന്നുവോ ഈ സ്ഥാനം നീ സ്വീകരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ നിന്റെ ഈ തീരുമാനം വ്യർത്ഥമാകുന്നു.

സ്ഥാനാർത്ഥി: അല്ല വന്ദ്യ പിതാവേ! ഉന്നത സ്ഥാനമോ പദവിയോ, പ്രതാപമോ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഞാൻ ഈ സ്ഥാനത്തിന് അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവരുടെയും ദാസനായി എല്ലാവരെയും ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: അങ്ങിനെയെങ്കിൽ നീ അനുദിനം നിന്റെ കുരിശെടുത്തുകൊണ്ട് കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുക. നിനക്ക് കർത്തൃ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ ചുമടു നിനക്കു ലഘുവും നിന്റെ നുകം ഇമ്പകരവുമായിരിക്കും. നിന്റെ കുരിശിനെ നിന്നോടുകൂടെ കർത്താവ് വഹിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു ദയറായക്കാരൻ എന്നുള്ള നിലയിൽ നിന്നിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നീ ജീവിക്കുമോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ് വന്ദ്യ പിതാവേ! ദൈവസഹായത്തിൽ അപ്രകാരം ഞാൻ ജീവിക്കും. ബലഹീനനായ എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: സന്യാസ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ വിനയമുള്ളവരും ശാന്തശീലരും സൗമ്യതയുള്ളവരും കോപിക്കാത്തവരും വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കാത്തവരും സത്യവും ധർമ്മവും നീതിയും പാലിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം.

അവർ നോമ്പും ഉപവാസവും ജാഗരണവും നടത്തുന്നവരും നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും ദൈവഭക്തിയുള്ളവരും ദൈവത്തോടു കൂടി വസി

ക്കുന്നവരും മനുഷ്യസ്നേഹമുള്ളവരും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നവരും ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം.

അവർ വേദപുസ്തക വായന, ധ്യാനം, കുമ്പസാരം, വി. കുർബാനാനുഭവം എന്നിവ നടത്തുന്നവരും വിലക്കപ്പെട്ട ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരും ആയിരിക്കണം. അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട സഹോദരാ! ഈ വക കാര്യങ്ങൾ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ നീ ശ്രദ്ധിക്കുമോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ്, വന്ദ്യ പിതാവെ! അവ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിന് ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. ദൈവം എന്നെ സഹായിക്കുന്നതിനു എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ!

അദ്ധ്യക്ഷൻ: ദയറായക്കാർ വിശക്കുന്നവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക, ദാഹിക്കുന്നവർക്ക് കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുക, അഗതികളെ ചേർത്തുകൊള്ളുക, വസ്ത്രം ഇല്ലാത്തവർക്ക് വസ്ത്രം നൽകുക, ഭവനരഹിതർക്ക് പാർപ്പിടം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചാശ്വസിപ്പിക്കുക, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജീവകാരുണ്യ പ്രവൃത്തികളിലും സംശയ മനസ്ക്കരെ ഉറപ്പിക്കുക, ഭോഷന്മാർക്ക് ബുദ്ധി ഉപദേശിക്കുക, പാപികളെ ഗുണദോഷിക്കുക, തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുക, ദുഃഖിതരെ സമാധനപ്പെടുത്തുക, എല്ലാ പ്രതികൂലങ്ങളും സഹിക്കുകയും ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കുകയും ചെയ്ക, ജീവനുള്ളവർക്കും മരിച്ചവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള പുണ്യപ്രവൃത്തികളിലും താല്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ നീ താത്പര്യം കാണിക്കുമോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ്. വന്ദ്യപിതാവെ! അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: ദയറായക്കാർ നിഗളം, അത്യാഗ്രഹം, മോഹം, അതിഭക്ഷണം, അസൂയ, അലസത, എന്നീ മരണകരമായ പാപങ്ങളിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ ജാഗരൂകരായിരിക്കണം. അവർ വിനയം, ഔദാര്യം, ജിതേന്ദ്രിയത്വം, സൗമ്യത, മിതത്വം, സഹോദര സ്നേഹം, ജാഗ്രത എന്നിവ പാലിക്കണം. അപ്രകാരം നീ ചെയ്യുമോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ്. വന്ദ്യപിതാവെ! അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രമിക്കും. എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: പ്രിയ സഹോദരാ! ഏതു പാപം ചെയ്താലും ദൈവം ക്ഷമിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരോധമായി കരുതിക്കൂട്ടി പാപം ചെയ്യുകയോ, മനപൂർവ്വമായി പാപാസക്തി പുലർത്തു

കയോ, ചെയ്തുപോയ പാപം ദൈവം ക്ഷമിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള വിചാര ത്തിൽ നിരാശപ്പെടുകയോ, അനുതാപത്തിനു വിമുഖത കാണിക്കുകയോ, സത്യം നിഷേധിക്കുകയോ ആയതു ഗോപനം ചെയ്യുകയോ, അപരന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ അസൂയപ്പെടുകയോ ചെയ്യരുത്.

സാധുക്കളെ പീഡിപ്പിക്കുക, വേലക്കാരന്റെ കൂലി കബളിപ്പിച്ചെടുക്കുക, ഇടപാടുകളിൽ വ്യാജം കാണിക്കുക, പ്രകൃതി വിരുദ്ധമായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുക, കൊല ചെയ്യുക, സഹോദരങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ വ്രണപ്പെടുത്തുക എന്നിങ്ങനെ പ്രതികാരത്തിനായി സ്വർഗ്ഗത്തോടു നിലവിളിക്കുന്ന പാപ ങ്ങളിൽ നിന്നും നീ അകന്നിരിക്കണം.

മറ്റുള്ളവരെ പാപത്തിലേക്ക് നയിച്ച് തന്നെത്താൻ പാപത്തിൽ നിപ തിക്കുന്ന ദുരാലോചന, ദുർവാശ്ശികേറ്റൽ, മുഖസ്തുതി എന്നിങ്ങനെയു ള്ളവയിൽ നിന്നും, പറയേണ്ടതു പറയാതെ മൗനം പാലിക്കുക, ചീത്ത കൂട്ടുകെട്ട്, ചെയ്ത തെറ്റ് ബോദ്ധ്യമായിട്ടും സമ്മതിക്കാതെ അതു ശരി യാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നിവയിൽ നിന്നു നീ അകന്നിരി ക്കണം.

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ്. വന്ദ്യപിതാവേ! ദൈവകൃപയിൽ അപ്രകാരം ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. ബലഹീനനായ എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: പഴയനിയമത്തിലെ പത്തു കല്പനകളും (പുറപ്പാട് 20:2 –17) പുതിയ നിയമത്തിൽ പറയുന്ന അവയുടെ സാരാംശവും (മത്തായി 22:35–40) നീ പാലിക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മല പ്രസംഗത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ നീ വായിച്ചു പഠിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും അവ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയും ചെയ്യണം.

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ് വന്ദ്യ പിതാവേ! അപ്രകാരം ഞാൻ ചെയ്യും.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: ദയറായക്കാരൻ ദയറാ നിയമങ്ങൾ വീഴ്ചകൂടാതെ പാലി ക്കണം. എന്നാൽ എല്ലാ നിയമങ്ങളും ഒരു പോലെയുള്ളവയല്ല. ദയറാ നിയമങ്ങളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മുഖ്യവും വിശിഷ്ടവുമായവ മൂന്നാകുന്നു. അവ ബ്രഹ്മചര്യം (charity) അനുസരണം (obedience) ദാരിദ്ര്യം (poverty) എന്നിവയാകുന്നു. അവ അക്ഷരത്തിലും ആത്മാവിലും നീ പാലിക്കണം. അവ മൂന്നു വ്രതങ്ങൾ (vows) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. അവ പാലിക്കുമെന്നും ഇപ്പോൾ നീ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യണം.

1) ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം (vow of charity)

അദ്ധ്യക്ഷൻ: സന്യാസ ജീവിതത്തിനു വിഹിതമായ ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം വിചാരത്തിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും നീ പാലിക്കുമോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ് വന്ദ്യപിതാവേ! ആയുഷ്പര്യന്തം ബ്രഹ്മചര്യം ഞാൻ പാലിക്കുമെന്നു ദൈവതിരുമുമ്പാകെയും, അവിടുത്തെയും, ഈ സംഘത്തിന്റെയും മുമ്പാകെയും ഞാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നു. ആയതിന് ദൈവം എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

2) അനുസരണ വ്രതം (vow of obedience)

അദ്ധ്യക്ഷൻ: ജീവിതകാലമൊക്കെയും ദിവ്യ കല്പനകളും സഭാ നിയമങ്ങളും, ദയറാനിയമങ്ങളും അനുസരിക്കുകയും മേലധികാരികളെയും, സഭാധ്യക്ഷന്മാരെയും അനുസരിച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്യുമോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ് വന്ദ്യ പിതാവേ! എന്റെ ജീവിതകാലമൊക്കെയും സന്യാസജീവിതത്തിനു ചേർന്ന വിധത്തിൽ ദൈവിക കല്പകളും, സഭാ നിയമങ്ങളും, ദയറാനിയമങ്ങളും അനുസരിക്കയും എന്റെ മേലധികാരികളെയും സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുമെന്നു ദൈവതിരുമുമ്പാകെയും അവിടുത്തെയും ഈ സമൂഹത്തിന്റെയും മുമ്പാകെയു ഞാൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. ആയതിനു ഞാൻ പ്രാപ്തനാകുവാൻ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

3) ദാരിദ്ര്യ വ്രതം (vow of poverty)

അദ്ധ്യക്ഷൻ: ആയുഷ്ക്കാലമെല്ലാം ദാരിദ്ര്യം സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും, ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥ മൂലമുള്ള സകല ഭാരങ്ങളും സന്തോഷത്തോടെ വഹിക്കുകയും ധനമോഹം വെടിയുകയും ചെയ്യുമോ?

സ്ഥാനാർത്ഥി: ഉവ്വ് വന്ദ്യ പിതാവേ! എന്റെ മരണനാഴിക വരെയും ദാരിദ്ര്യവ്രതം ഞാൻ പാലിക്കുകയും, തൻമൂലമുള്ള ഭാരങ്ങൾ സന്തോഷസമേതം വഹിക്കുകയും, ധനമോഹം വെടിയുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ദൈവതിരുമുമ്പാകെയും, അവിടുത്തെയും, ഈ സമൂഹത്തിന്റെയും മുമ്പാകെയും ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. ആയതിനു ഞാൻ കഴിവുള്ളവനായിത്തീരുവാൻ ബലഹീനനായ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: നീ ദൈവതിരുമുമ്പാകെയും ബലഹീനനായ എന്റെയും ഈ സഹോദരസംഘത്തിന്റെയും മുമ്പാകെയും നൽകിയിട്ടുള്ള സമ്മതങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളും പാലിക്കുമെന്നുള്ളതിലേക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിൽ സ്ലീബാ അടയാളം വരച്ച് നിന്റെ കൈഒപ്പ് ഇടണം.

ഒപ്പിടുന്നു.

അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട സഹോദരാ! ദയറാജീവതത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ പദവിക്ക് നീ യോഗ്യനാകുന്നുവെന്നു നീ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ ആ പദവിയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനാനുവാദം ഞാൻ നിനക്കു നൽകുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരാ! നീ ഒരു നല്ല ജീവിതം തെരഞ്ഞെടുത്ത മറിയാമിനെപറ്റി നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ ഈ നല്ല ഓഹരി നിന്നിൽ നിന്നും അപഹരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. കലപ്പയ്ക്കു കൈവച്ച ശേഷം പിൻവാങ്ങുന്ന ഒരുവനും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു യോഗ്യനല്ലെന്നുള്ള തിരുവചനം നീ ഓർക്കണം. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ അനുഭവം നിനക്കുണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. അവൾ ദൈവനിയോഗത്തെ മറുത്ത് പുറകോട്ടു നോക്കുകയാൽ ഉപ്പുതൂണായി തീർന്നുവല്ലോ. അപ്പോസ്തല സംഘത്തിൽ ചേർന്നിരുന്ന യഹൂദാ സ്ക്കറിയാത്തായുടെ അനുഭവം നിനക്കുണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. കേവലം മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശിനു അവൻ കർത്താവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തു. അവന്റെ വീഴ്ച അതിഭയങ്കരമായിരുന്നു.

പ്രിയ സഹോദരാ! ഈ ദൃശ അനുഭവം നിനക്കുണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. ഉറക്കത്തിലും, ഉണർച്ചയിലും, ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്ക. നീ ചെയ്തിട്ടുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നിറപടിയായി പാലിക്കുന്നതിനു ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ

(ഭരമേല്പിക്കൽ പ്രാർത്ഥന)

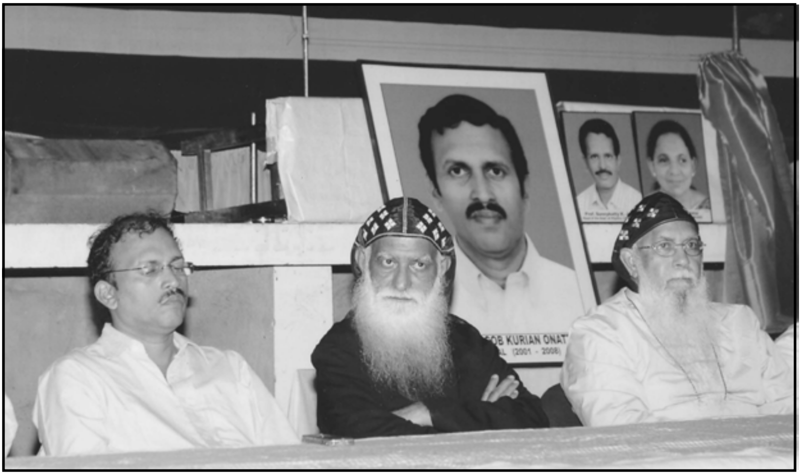

ഏഴു കൊല്ലം പാമ്പാടി കെ. ജി. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ശേഷം കോട്ടയം ബസേലിയോസ് കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രൊഫ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ഓണാട്ടിന് നൽകിയ യാത്രയയപ്പ് വേളയിൽ കോളജിന്റെ ലോക്കൽ മാനേജ്മെന്റ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, റസിഡണ്ട് മാനേജർ പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ എന്നിവർ വേദിയിൽ.

9

താബോർ മലയിലെ അനുപമ പ്രകാശം

മിസിസ് ചന്ദ്രകല ആർ. കമ്മത്ത്

ഗുരു ഭക്തിയുടെയും ഈശ്വര ഭക്തിയുടെയും അത്യുത്തമമായ ഒരു നിറകുടവും ഉദാഹരണവുമാണ് പൊത്തൻ പുറമെന്ന നാമധേയത്തിൽ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ചു വരുന്ന തപോവനത്തിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്യുന്ന വർക്കും, അഭയം പ്രാപിക്കുന്നവർക്കും സ്നേഹസൗരഭ്യത്തോടുകൂടിയ ഒരു ദീപശിഖയായി പ്രശോഭിക്കുന്ന നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും പ്രിയങ്കര നായ വെരി. റവ. പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ.

വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, ദുഃഖഭാരവുമേന്തി പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ കബറിങ്കൽ വന്ന് കണ്ണീരോടു കൂടി പ്രാർത്ഥി ക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സഫലമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ജനലക്ഷ ങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുവരുന്നു.

തന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം തേടുന്ന ഏവർക്കും ജാതിമതഭേദ മെന്യേ അഭീഷ്ടകാര്യസിദ്ധിയും, ആശ്വാസവും നൽകി വരുന്ന ശക്തി യുടെ പ്രതീകമാണ് വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ പരു മല തിരുമേനി. ദൈവത്തിന് ജാതിമതഭേദമില്ലെന്നതുപോലെ പാമ്പാടി തിരുമേനിയും, പരുമല തിരുമേനിയും ശരണം തേടി എത്തുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ജാതിമതമെന്ന കരിങ്കൽ കൊണ്ട് മതിൽ കെട്ടുകൾ ഉയർത്തി യിട്ടില്ല.

ഇരുവരുടെയും ഗുരുശിഷ്യബന്ധത്തിൽ ഒരു സാമ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സാമ്യം ഒരു പ്രത്യേകതയുമായിരുന്നു. രണ്ടു പേരുടേയും ഗുരുക്ക ന്മാർ ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഈ സാമ്യവും പ്രത്യേകത യും. ഗുരുവിനെ കൂടാതെ ഒരു വിദ്യയും കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിക്കുകയി ല്ലെന്നുള്ള സത്യമാണ് ഈ ദേവഋഷികൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ ലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഗുരുഭക്തിയിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ച് എള്ളോളം വ്യതിചലിക്കാതെ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ പാദമുദ്രകളെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തി യാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ. ഒരു യഥാർത്ഥശിഷ്യന്റെ ധനവും ബലവും ഗുരുഭക്തിയാണെന്ന് സ്വന്തം ജീവിതമാകുന്ന ദീപശി

ഖയുടെ പ്രകാശത്തിൽ കൂടി ലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് റമ്പാച്ചൻ.

ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കാൻ ധനാഢ്യരും, വിദ്യാസമ്പന്നരും ഉന്നതകുലജാതരെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവരും ഇന്ന് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കഴിയുന്ന സമയത്താണ് മുനിവര്യനും, കാര്യക്ഷമതയുടെ പ്രതീകവുമായ റമ്പാച്ചൻ ഗുരുഭക്തിയുടെ ശക്തി കൊണ്ട് ഒരു വനത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തപോവനമാക്കി അഭയം തേടി വരുന്നവർക്ക് അഭയഭവനവും, താപസികൾക്ക് തപോവനവുമാക്കിയത്. താൻ തന്നെ ഈ തപോവനത്തിന്റെ താങ്ങും, തണലു, ദീപശിഖയുമായി തീരുകയെന്നത് ഗുരുഭക്തി , ഈശ്വരഭക്തി, തപോശക്തി, ത്യാഗം എന്നീ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളുടെ തെളിവാണെന്നുള്ളത് ഒരു നഗ്നസത്യം മാത്രമാണ്.

ഇന്ന് പൊത്തൻപുറത്ത് കടന്നു ചെല്ലുന്നവർ കാണുന്ന ദയറ, അതിമനോഹരമാണ്. ആശ്വാസത്തിന്റെ ഓളങ്ങളാൽ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ തഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ദയറായപ്പള്ളി, കബറുകൾ, സി. ബി. എസ്. സി.സ്കൂൾ, ഖ്യാദിയിലേക്ക് ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കെ. ജി. കോളജ്, ഐ. ടി. സി., പോസ്റ്റ് ഓഫീസ്, സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേക അഭയഭവൻ, ബാലഭവൻ, റബർ, വാഴതോട്ടങ്ങൾ, ജലവിതരണ - ജലസേചന സംവിധാനങ്ങൾ വരെ പൊത്തൻപുറത്തുണ്ട്.

അങ്ങനെ മണ്ണിനെയും, ഈ ലോകയാത്ര കഴിഞ്ഞ് മണ്ണിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുന്ന മനുഷ്യനേയും സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ ഉപരി പൊത്തൻപുറത്ത് അഭയം തേടിയിരിക്കുന്നവരുടെ നിത്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് പുറമെ അവരുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളിൽ അത്യാവശ്യമായ സ്നേഹമെന്ന ഗംഗാജലവും, അന്ത്യവിശ്രമത്തിനുള്ള സ്ഥലവും, കരുതുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് റമ്പാച്ചന്റെ സൽഗുണങ്ങളുടെ ഒരു സവിശേഷത.

മണ്ണിലെ കൃഷിയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ കൃഷിയും ഒരേ സമയത്ത് ചെയ്തുവരുന്ന നല്ലൊരു മാതൃകാ കർഷകനാണ് യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ. ആ നിലയ്ക്ക്, നിത്യവും അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കാതിരിക്കില്ല. ഈ കാഴ്ചകൾ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്ക് നൽകുന്നത് സാധാരണ ഇമ്പമാണ്. പക്ഷേ, ബഹുമനപ്പെട്ട റമ്പാച്ചൻ തന്റെ വിളഭൂമിയിലൂടെ നടന്ന് കൊയ്യുന്നത് ആത്മസന്തോഷമാണ്.

ഇതെഴുതുമ്പോൾ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പൊത്തൻപുറത്ത് അഭയഭവനിൽ മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ച് നാളുകൾ എണ്ണിക്കൊണ്ടിരുന്ന റോസമ്മ എന്ന കാൻസർ രോഗിയുടെ ഓർമ്മ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തുകയാണ്. നിത്യസന്ദർശനത്തിനെത്തിയ റമ്പാച്ചനോട് രോഗി ചോദിച്ചത് “അച്ചാ, യേശു

എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നെ വിളിക്കാത്തത്?" പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ട് റമ്പാച്ചൻ രോഗിക്ക് നൽകിയ മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാണ്. 'നാം ഓരോ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിൽ കൂടി യേശുവിന്റെ സമീപത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്' എന്നതായിരുന്നു.

ഇത് എഴുതുമ്പോൾ എങ്ങനെ ഇതു മനസ്സിലാക്കി എന്ന് മാന്യവായനക്കാർ ചിന്തിച്ചേക്കാം. പൊത്തൻപുറത്തെ അഭയഭവനിൽ ദീർഘകാലം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതും ഇപ്പോൾ പുലിക്കുട്ടിശ്ശേരിയിലെ ' ഹന്നാഭവൻ' എന്ന വൃദ്ധഭവനത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചുവരുന്നതുമായ റവ. സിസ്റ്റർ യൂലിത്ത് S. I. C. യിൽ നിന്നാണ് ഈ വിവരം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. സ്വന്തം മകൾ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ ഒരു മാതാവാണ് ഈ കാൻസർ രോഗി. ഈ മാതാവിനെ അവരുടെ അന്ത്യം വരെ ശുശ്രൂഷിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതിൽ താൻ എന്നെന്നും ദൈവത്തോട് കൃതാർത്ഥതയുള്ളവളാണെന്ന്, നിറകണ്ണുകളോടു കൂടി സിസ്റ്റർ യൂലിത്തി ഇന്നും സ്മരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് കഴിഞ്ഞ 7 1/4 വർഷങ്ങളായി ഹന്നാഭവനിൽ അതേ ശുശ്രൂഷയിൽ കഴിഞ്ഞുവന്ന എനിക്കറിയാം. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും അവസ്ഥ ഇതല്ലേ? ഈ രോഗിക്ക് നല്കിയ ആശ്വാസവാക്കുകളിൽ കൂടി ബഹുമാനപ്പെട്ട റമ്പാച്ചൻ ഈ ലോകജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരതയെക്കുറിച്ച് നമ്മെയും ബോധവാന്മാരാക്കുകയാണെന്ന് ഓർക്കാം.

ഇനി ബഹുമാനപ്പെട്ട റമ്പാച്ചന്റെ കർമ്മമേഖലയിലേക്ക് നമുക്കൊന്ന് എത്തിനോക്കാം. പൊത്തൻപുറത്തെ നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭാരമേറിയ ചുമതലകൾക്ക് പുറമെ, പള്ളിയിലെ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ, വിവാഹകൂദാശ നിർവഹണം, ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനാവാർഷികയോഗങ്ങൾ, ധനശേഖരണം, മദ്യവർജ്ജന പ്രസ്ഥാനസമ്മേളനങ്ങൾ, സഭാ - ഭദ്രാസന കേന്ദ്രസന്ദർശനങ്ങൾ, അനാഥഭവനങ്ങളുടെ സംസ്ഥാനഭരണഭാഗിത്വം, കെട്ടിട നിർമ്മാണച്ചുമതല, രോഗികളെയും, മരിച്ചവരേയും സന്ദർശിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുക ഇവയെല്ലാം വിശ്രമമില്ലാത്ത സഞ്ചാരങ്ങളിൽ കൂടിയുള്ള തിരക്കിട്ട പരിപാടികളാണല്ലോ. ഈ യാത്രകൾ വാഹനങ്ങളിലായിരുന്നാലും, ചന്ദനമുട്ടിപോലെ തേഞ്ഞുമാറുന്നത് ജീവിതവും, ശരീരവുമാണെന്ന് നമുക്കോർക്കാം.

ധ്യാനം, ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, പ്രസംഗം, ശുശ്രൂഷ എന്നീ പാതകളിൽ കൂടി മനുഷ്യനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന റമ്പാച്ചൻ തന്റെ ഗുരുനാഥനായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് നിസ്വാർത്ഥമായി പരോപകാരാർത്ഥം ജീവതയാത്ര തുടരുകയാണ്. വിമർശനങ്ങളും എതിർപ്പുകളും ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷേ, ഇവയൊന്നും കൂസാതെ പതിതരുടെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടി

യുള്ള സേവനത്തിൽ അദ്ദേഹം തൽപരനായി കഴിയുകയാണ്.

തന്നെ സ്നേഹിച്ച്, ലാളിച്ച്, ഉപദേശിച്ച്, വാത്സല്യത്തോടെ വളർത്തിയെടുത്ത ഗുരുവിന്റെ പിന്നിൽ നിഴൽ പോലെ അനുഗമിച്ച്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യനാളുകളിൽ സമീപത്തിരുന്ന് ഭക്ത്യാദരവോടും, സമയക്ലിപ്തതയോടും യഥോചിതം ശുശ്രൂഷിച്ച് അനുഗ്രഹം കരസ്ഥമാക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച മഹാധന്യനാണ് റമ്പാച്ചൻ. ഇത് ദൈവനിശ്ചയമല്ലേ?

പൊത്തൻപുറത്തു നിന്ന് അനുസ്യൂതം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധർമ്മധാര വറ്റാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നും, സ്നേഹം, അനുകമ്പ, ആശ്വാസം, കാരുണ്യം, ഇവ പൊത്തൻ പുറത്തുനിന്നു നിലയ്ക്കാതെ ഒഴുകി. ആ പൂർണ്ണാശ്രമത്തിന്റെ പാവനത പാലിക്കപ്പെടണമെന്നും ജാതിമതഭേദമെന്യേ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ടാക്കി മാതൃകാപരമായി അതു നടത്തുകയും വേണമെന്നുമുള്ള പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റിക്കാണാൻ രാപ്പകൽ പ്രയ്നിച്ചുവരുകയാണ് റമ്പാച്ചൻ.

ദയറാപ്പള്ളിക്കകത്ത് ഒരു ചെറു പൈതലിനെപ്പോലെ റമ്പാച്ചൻ കുമ്പിട്ട് നമസ്കരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷത്താൽ മതിമറന്ന് കണ്ണീരോടു കുടി ഈയുള്ളവൾ ദൈവത്തെസ്തുതിച്ചു. കാരണം -ഗുരുഭക്തിയും ദൈവഭക്തിയുമാണല്ലോ ആ കാൽമുട്ടുകൾക്ക് ശക്തിനല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. റമ്പാച്ചന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ തണലിലും പ്രകാശത്തിലും കൂടി ജീവിതയാത്ര തുടരുന്ന നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും പാമ്പാടി തിരുമേനിയോടും റമ്പാച്ചനോടും കടപ്പാടില്ലേ?

റമ്പാച്ചനെ മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ദീപശിഖയാക്കിത്തീർത്ത അതേ വിശ്വ ശിൽപിയാണ് നമ്മെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് ലോകനന്മയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള തിരിനാളങ്ങളായി പ്രശോഭിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലായെന്നു നാം സ്വയം ആത്മശോധന ചെയ്യേണ്ട സമയമാണിത്.

പൂർവ്വാശ്രമത്തിൽ യോഹന്നാച്ചൻ എന്ന നാമധേയത്താൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ചെറുബാലൻ പിൽക്കാലത്തു പാമ്പുകൾ ആടുകയും, വാനമ്പാടികൾ പാടുകയും ചെയ്തുവന്ന പൊത്തൻപുറം മലമേൽ കയറിവന്ന് ദിവ്യ പുരുഷനായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ അരുമ ശിഷ്യനാകുമെന്നും, ജീവതാന്ധകാരത്തിൽ ഉഴലുന്നവർക്ക് ഒരു കെടാവിളക്കായി തീരുമെന്നും ദൈവമൊഴികെ മറ്റാരും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ദൈവഭക്തിയെ ജീവതത്തിലെ ആധാരമായി ജീവിച്ചുവന്ന കുടുംബത്തിലെ 5 ആൺമക്കളിൽ നാലാമത്തെ പുത്രനാണ് യോഹന്നാച്ചൻ. വിശു

ദ്ധവേദപുസ്തകത്തിലെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ജനനത്തീയതിയായ ജൂൺ 24 ആണ് റമ്പാച്ചന്റെയും ജനനത്തീയതി. അദ്ഭുതപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. ഇരുവരും ദൈവത്തിന്റെ ഭക്തശിരോമണികളാണല്ലോ.

പൊത്തൻപുറത്തുള്ള പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷ കാണാനും, ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കാനും എത്തിയ ഈ ബാലനാണ് കാലത്തിന്റെ ഗതിയിൽ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയുടെ അരുമ ശിഷ്യനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട്, തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യനാളുകളിൽ മുഴുവൻ സമയവും, അടുത്തിരുന്ന് അന്ത്യശ്വാസം ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടുന്നതുവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചതെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു സത്യമാണു. ഇതു വളരെ അപൂർവ്വം ചിലർക്ക് മാത്രം ലഭിച്ചുവരുന്ന ഒരു മഹാഭാഗ്യവുമാണ്. ഗുരുഭക്തിയെന്ന ദക്ഷിണയിൽ കൂടി റമ്പാച്ചൻ കൈവരിച്ച അനുഗ്രഹത്തിന്റെ തെളിവാണ് ഇന്നു നാം കാണുന്ന പൊത്തൻപുറമെന്ന കൊടുമുടിയിലെ വൻ വികസനങ്ങൾ.

ഈ ശരീരം പരോകാരാർത്ഥം എന്ന് മഹാന്മാർ ചെയ്തു കാണിച്ചതുപോലെ ഏവർക്കും ഒരുപോലെ പ്രകാശം നൽകുന്ന സൂര്യന്റെ രശ്മികൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കും ദുഃഖിതർക്കും, അനാഥർക്കും വേണ്ടിയാണല്ലോ. റമ്പാച്ചൻ തേഞ്ഞുമാറുന്നതുപോലെ നാമും, ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ത്രികരണശുദ്ധിയോടുകൂടി ക്രിയാത്മകമായി നമ്മുടെ ജീവിതം ഭഗവത് തൃപ്പാദങ്ങളിൽ അർപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും തിരുമേനിക്ക് നൽകാവുന്ന ഏറ്റവുംവലിയ ഉപഹാരം. മൺകൂനകളെ സുവർണ്ണഖനികളാക്കി മാറ്റാൻ കഴിവുള്ള അതേ ദൈവമാണ് മണ്ണിൽ നിന്ന് നമ്മെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. നരജന്മം വിഫലമായി തീരാതെ സഫലമാക്കിത്തരുന്നതിനായി നമ്മെത്തന്നെ ആ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ അർപ്പിക്കാം. അപേക്ഷിക്കുന്നവരെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കാത്തവനാണല്ലോ ദൈവം.

ജനനമെന്ന മൂന്നക്ഷരങ്ങളിൽ തുടങ്ങുന്ന നമ്മുടെ പ്രയാണം വീണ്ടും സർവശക്തനിലേക്കാണെന്ന് റമ്പാച്ചൻ രോഗിയോട് പറഞ്ഞത് നമുക്ക് സ്മരിക്കാം. ഓരോ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിൽ കൂടി നാം യേശുദേവന്റെ സമീപത്തേക്കു യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നത് തന്നെയാണ് ജന്മസാഫല്യം.

ഇതോടൊപ്പം കർമ്മരഥത്തിൽ കൂടി അതിവേഗത്തിൽ പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ റമ്പാച്ചനു വേണ്ടി ദൈവഹിതത്തിനൊത്ത ഒരു പിൻതലമുറ വളർന്നുവന്ന് പൊത്തൻപുറത്തിന് ഒരനുഗ്രഹവും, ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരവും, പാമ്പാടി തിരുമേനിക്ക് സന്തോഷകരവും, ലോകത്തിന് പ്രയോജനകരവും തദ്വാരാ തിരുമേനിയുടെ അരുമശിഷ്യനായ റമ്പാച്ചന് ആശ്വാസവും ലഭിക്കുന്നതിനായി തിരുമേനിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

10

ഗുരുശിഷ്യബന്ധത്തിന്റെ സമുന്നത മാതൃക

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

പരിശുദ്ധനായ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ പ്രിയ ശിഷ്യനും ആത്മീയ പുത്രനുമായ വന്ദ്യ യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചനിലൂടെ ദൈവം വലിയ കാര്യങ്ങളാണ് നമുക്കു ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നത്. തിരുമേനിയുടെ കബറിങ്കലെ പ്രാർത്ഥനയും ധൂപാർപ്പണവും ഒരിക്കലും മുടക്കാത്ത റമ്പാച്ചനിൽ തിരുമേനി കൊളുത്തിയ ദീപനാളം സമൂഹത്തിനു മുഴുവൻ കെടാവിളക്കായി ശോഭിക്കുന്നു.

ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിലും, പൗരസ്ത്യമായ ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിലും നാം ഇന്നും ഏറ്റം വിലമതിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഗുരുശിഷ്യബന്ധം. അതിന്റെ സമുന്നതമായ ഒരു മാതൃകയാണ് തിരുമേനിയും റമ്പാച്ചനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ നാം ദർശിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യയുടെ ആത്മീയ സംസ്കൃതിയിൽ പിതാവു തന്നെയാണ് ഗുരു. പുത്രൻ ശിഷ്യനും. പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിലും ഇങ്ങനെ തന്നെ. ആത്മീയ പിതാവ് ഗുരുവും ആത്മീയ പുത്രൻ ശിഷ്യനുമായിത്തീരുന്നു.

ഗുരു ഒരു വിത്തുപോലെ, മഹാവൃക്ഷത്തെ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ച് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യൻ ആ വിത്തിന്റെ മുളയായി പൊട്ടിവളർന്ന്, ശാഖോപശാഖകളായി, പൂവും കായുമണിയുന്നു.

ഗുരു തന്റെ മനസ്സിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന നല്ല ആഗ്രഹങ്ങളും മഹത്തായ ദർശനങ്ങളും പലപ്പോഴും സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള ചുമതലയാണ് ശിഷ്യനു ലഭിക്കുന്നത്.

പാമ്പാടി തിരുമേനി ബാഹ്യമായ സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും വ്യാപൃതനായിരുന്നില്ല. ഒരു ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണം തന്നെ അദ്ദേഹം തന്റെ സഹായ മെത്രാനിലേക്ക് കൈമാറുകയായിരുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് ധ്യാനത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും സ്വയം സമർപ്പിച്ച് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വേദനിക്കുന്ന സകല മനുഷ്യർക്കും എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ രഹസ്യാപേക്ഷ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പുറമേ നോക്കുന്നവർക്ക് ഇതൊരുതരം നിഷ്ക്രിയത്വമായി തോന്നാം. എന്നാൽ ദൈവസൃഷ്ടിയോടുള്ള ആർദ്രസ്നേഹത്താൽ

പ്രേരിതമായി, തിരുമേനി നടത്തിയിരുന്ന ഈ ആന്തരികോപാസന അതി ശക്തമായ ആത്മികോർജ്ജത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഈ ഊർജ്ജമാണ് ശിഷ്യ നായ റമ്പാച്ചനിലൂടെ സാമൂഹിക - വിദ്യാഭ്യാസ - സാധുജന സംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളായി പരന്നൊഴുകിയത്. ലളിതമായ ഒരു പർണ്ണശാല മാത്ര മുണ്ടായിരുന്ന പൊത്തൻപുറം കുന്ന് ഇന്ന് അനേകം തലമുറകൾക്ക് വിദ്യാ വെളിച്ചം നൽകുന്ന വിളക്കായും, നിരാലംബരായ നൂറുകണക്കിന് ദൈവ മക്കൾക്ക് തണൽ നൽകുന്ന വടവൃക്ഷമായും രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഗുരു ഒരു പുരുഷായുസ്സിലൂടെ സംഭരിച്ച നിഗൂഢോർജ്ജം തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യനിലൂടെ പരിസ്ഫുരിക്കുന്ന മനോഹരമായ ദൃശ്യമാണിത്. 'മലമേൽ പ്രകാശിക്കുന്ന പട്ടണം' പോലെ പൊത്തൻപുറം മല മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശം ചൊരിയുവാൻ കാരണമായത് റമ്പാച്ചനും തന്റെ പിതാവായ ഗുരുവും തമ്മിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ബന്ധമാണ്.

സാമൂഹിക - രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു നല്ല അംബാസഡറാണ് യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒരു ചെറിയ സമൂഹത്തിനു വേണ്ടി സങ്കുചിതമായി പറയു കയോ പ്രവർത്തിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കാനും എല്ലാവരോടും വിനയാന്വിതമായി പെരുമാറാനും എല്ലാവരെയും നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്ക് പ്രചോദിപ്പിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് സവിശേഷമായ സിദ്ധികളുണ്ട്. ഈ പ്രത്യേക താലന്തുകളെ സഭ വേണ്ടവിധം പ്രയോജന പ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'വൈദികർ ആത്മികകാര്യം നോക്കിയാൽ മതി, രാഷ്ട്രീയക്കാരും സർ ക്കാരുമൊക്കെ ജനങ്ങളുടെ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളും' എന്നു നിരന്തരം പറയുന്ന ശക്തികൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ മനസ്സിലാക്കാത്ത സംഗതി, ക്രിസ്തീയ ദർശനമനുസരിച്ച് മനുഷ്യരുടെ ആത്മികവും ലൗകികവുമായ മണ്ഡലങ്ങൾ തമ്മിൽ അങ്ങനെ വെട്ടി ത്തിരിക്കാനാവില്ല എന്നതാണ്. കക്ഷി രാഷ്ട്രീയത്തിലേയ്ക്കും മറ്റും വൈദികർ പോകുന്നതിനെ സഭ അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, മനുഷ്യരുടെ സർവ്വതോമുഖമായ നന്മയും പുരോഗതിയും കണക്കിലെടുത്ത് പ്രവർത്തി ക്കേണ്ടത് വൈദികരുടെ ഇടയ ശുശ്രൂഷയുടെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ് എന്ന് സഭ എന്നും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാര്യം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളാണ് യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ. മനുഷ്യന്റെ ആത്മ - ശരീര - മനസ്സുകളുടെ സമഗ്രബന്ധം കണക്കിലെടുത്താണ്, വിശക്കുന്നവ ർക്ക് അപ്പം കൊടുക്കാനും, രോഗികൾക്ക് സൗഖ്യം നൽകാനും, കരയു ന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും, ചൂഷകരെ വിമർശിച്ച് തിരുത്താനും, ദൈവ രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പാവങ്ങളോട് അറിയിക്കാനും നമ്മുടെ കർ ത്താവ് തയ്യാറായത്. ഇതാണ് യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചന്റെ മാതൃക. ഇത്

ക്രിസ്തീയ സഭ അനുവർത്തിക്കേണ്ട മാതൃകയാണ്.

തന്റെ ജീവിത ലാളിത്യത്തിലും, മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, ഹൃദ്യമായ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയിലും നമുക്ക് ശ്രേഷ്ഠമാതൃക നൽകുന്ന റമ്പാച്ചനെ ഓർത്ത് ദൈവത്തെ നമുക്ക് മഹത്വപ്പെടുത്താം. കാരുണ്യവാനായ ദൈവം തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന നൽവരങ്ങൾ നൂറുമേനിയായി വിളയട്ടെ.

11

സ്നേഹനിധിയായ വലിയ അഭ്യുദയകാംക്ഷി

ഫാ. സി. എ. വറുഗീസ് ചാമക്കാലായിൽ

ഈശ്വരഭക്തിയും ഗുരുഭക്തിയും ഒരുപോലെ സമന്വയിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണല്ലോ യഥാർത്ഥശിഷ്യൻ. ഈശ്വരഭക്തിയുടെ സാക്ഷാത്ക്കാരത്തിനായി ഗുരുഭക്തിയിൽ ലയിച്ച് ഗുരുവിന്റെ പാദമുദ്രകളെ പിൻതുടരുന്ന ശിഷ്യനാണ് യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി. അതുകൊണ്ടാണ് വന്ദ്യ. പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചനും പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ നവതി പിന്നിട്ട പാമ്പാടി ദയറായും സ്പതതി പിന്നിട്ട വന്ദ്യ റമ്പാച്ചനും ആലംബഹീനർക്കും അശരണർക്കും തണലേകുന്ന, പരിമളം പരത്തുന്ന പൂമരങ്ങളായത്.

'യോഹന്നാച്ചൻ' എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ, പതിനാലാം വയസ്സിലാണ് പൊത്തൻപുറം ദയറായിൽ വരുന്നത്. ദയറായിൽ വി. കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ വന്ന യോഹന്നാച്ചൻ എന്ന ബാലൻ കാലഗതിയിൽ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ പ്രിയ ശിഷ്യനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാന്ത്യം വരെയും അടുത്തിരുന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചു. ബാല്യംമുതലെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞു വച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു റമ്പാച്ചന്റെ ജീവിതം. പ്രാർത്ഥന, നോമ്പ്, ഉപവാസം, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനാർപ്പണം, പ്രബോധനം, ആതുരശുശ്രൂഷ എന്നിവയിലൂടെ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ പാതകളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് നിസ്വാർത്ഥമായി പരോപകാരാർത്ഥം ജീവിതയാത്ര നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും പരാതികളില്ലാതെ പിറുപിറുപ്പുകളെയും വിമർശനങ്ങളെയും സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും പരാതികളില്ലാതെ പിറുപിറുപ്പുകളില്ലാതെ – പതിതർക്കുവേണ്ടിയുള്ള തന്റെ പടയോട്ടത്തിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

റമ്പാച്ചന്റെ കർമ്മമണ്ഡലങ്ങൾ കോട്ടയം ജില്ലയിൽ ഒതുങ്ങാതെ കേരളസംസ്ഥാനമാകെ പടർന്നു വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓർഫനേജ് അസോസിയേഷൻ സംസ്ഥാന പ്രസിഡണ്ട്, ഗവൺമെന്റ് നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള കൺട്രോൾ ബോർഡ് അംഗം, മദ്യനിരോധന സമിതി സംസ്ഥാന ട്രഷറർ, കോട്ടയം ഭദ്രാസന ഓഫീസ് മാനേജർ, ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മറ്റിയംഗം തുടങ്ങി വിവിധ ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നു.

1957 ജനുവരി 26-ന് കോത്തല സെഹിയോൻ പള്ളിയിൽ വച്ച് പാമ്പാടി തിരുമേനി കശ്ശീശാസ്ഥാനം നൽകിയതോടുകൂടി റമ്പാച്ചന്റെ ഔദ്യോഗിക സഭാശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുകയായിരുന്നു. പാമ്പാടി തിരുമേനി അവസാനമായി പൗരോഹിത്യസ്ഥാനം കൊടുത്തതും വത്സല ശിഷ്യനായ റമ്പാച്ചനായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള എട്ടുവർഷം പരിശുദ്ധ തിരുമേനിയുടെ സഹായിയും പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയുമായി റമ്പാച്ചൻ പ്രവർത്തിച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതയാത്രയുടെ അന്ത്യസമയങ്ങളിൽ രാപകലന്യേ ഒരു മകനെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തെ വാത്സല്യപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിച്ചതിലൂടെ കൂടുതൽ അനുഗൃഹീതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെയും റമ്പാച്ചൻ വാത്സല്യപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് പൊത്തൻപുറത്ത് വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തുടക്കമിടുന്നത്. പാമ്പാടി തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന വൃദ്ധമന്ദിരത്തിന് (അഭയഭവൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 30-ാം അടിയന്തിരദിവസം ആരംഭം കുറിച്ചു. 1976-ൽ തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി മാർ ഈവാനിയോസ് ഐ. റ്റി. സി. ആരംഭിച്ചു. ഇവിടെ പരിശീലനം ലഭിച്ച ശതക്കണക്കിന് ആളുകൾ ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്തു കഴിയുന്നു. ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങുവാൻ നേതൃത്വം കൊടുത്തത് പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയാണ്. 1980-ൽ പാറേട്ട് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണചുമതല ഏറ്റെടുത്തത് റമ്പാച്ചന്റെ കർമ്മമണ്ഡലങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ ഇടയായി. പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മഗൃഹം ഒരു ആശുപത്രിയായി പരിണമിച്ചതിന്റെ മുഖ്യ കാര്യദർശി വന്ദ്യ. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചനാണ്. പാറേട്ട് തിരുമേനിയുടെ സഹോദരൻ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് അതിനുള്ള സമ്മതപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തത് യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചന്റെ കൈവശമായിരുന്നു. പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ ഒരു വലിയ ആഗ്രഹം ഇതിലൂടെ നിറവേറപ്പെട്ടു.

1981-ൽ പാമ്പാടിയിൽ ഒരു കോളജ് ആരംഭിക്കുവാനുള്ള പ്രധാന പ്രേരകഘടകവും വന്ദ്യ റമ്പാച്ചനാണ്. റമ്പാച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പാമ്പാടിയിലെ പൗരാവലിയുടെ പ്രതിനിധിസംഘം മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ ക്കണ്ട് പാമ്പാടിയിൽ ഒരു കോളജ് ആരംഭിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത അറിയിച്ചു ലക്ഷ്യംനേടുകയായിരുന്നു. കെ. ജി. കോളജും, പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് ആശുപത്രിയും ആരംഭിക്കുവാൻ മുൻപന്തിയിൽ നിന്ന പി. സി. യോഹന്നാൻ അച്ചന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ സസന്തോഷം തീരുമാനിച്ചു.

1983 മാർച്ച് 19-ന് പാമ്പാടി ദയറായിൽ വച്ച് പി. സി. യോഹന്നാൻ

അച്ചന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. 2008 മാർച്ചിൽ റമ്പാച്ചന്റെ റമ്പാൻ സ്ഥാനലബ്ധിയുടെ രജത ജൂബിലിയായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ 25 വർഷമായി ഒരു പൂർണ്ണ സന്യാസിയായി (ദയറോയൂസോ) പ്രവർത്തിക്കുവാൻ റമ്പാച്ചന് ദൈവം അവസരം നൽകി. 1983-ൽ റമ്പാൻ സ്ഥാനലബ്ധിയെ തുടർന്ന് ലഭിച്ച സമ്മാനങ്ങളാണ് ബി. എം. എം. സ്കൂളിന്റെ മൂലധനമെന്നതും ഇന്നൊരു രഹസ്യമല്ല. പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ നാമധേയത്തിൽ ഒരു സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ റമ്പാച്ചനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും മാത്രമായിരുന്നു. തുടർന്ന് 1985-ൽ പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി സ്മാരകമായി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാലഭവനം ആരംഭിച്ചു.

സമൂഹം തള്ളിക്കളഞ്ഞ എയിഡ്സ് രോഗികൾക്കും ആരാലും സ്നേഹിക്കപ്പെടാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും വേണ്ടി വെറും പ്രസംഗങ്ങളും ആധര വിലാപങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വലിയ പ്രസംഗപാടവം ഇല്ലാത്ത റമ്പാച്ചൻ ഈ അശരണർക്കു വേണ്ടി ആരംഭിച്ച ആശാകിരൺ കെ. ജി. കോളജ് കുന്നിൽ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആർക്കാണ് സന്തോഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്.

ഒരു മനുഷ്യായുസ്സിൽ ഒരാൾക്കു മാത്രം ചെയ്തുതീർക്കാൻ കഴിയുന്നതിലേറെ കാര്യങ്ങളുമായി വിശ്രമമില്ലാതെ അലയുന്ന റമ്പാച്ചനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്യാസപ്രസ്ഥാനലബ്ധിയുടെ ഈ ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വർഷത്തിൽ നമുക്ക് ദൈവകരങ്ങളിൽ വീണ്ടും സമർപ്പിക്കാം.

വന്ദ്യ യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചൻ എനിക്ക് പിതൃസ്ഥാനിയനാണ്. ഒരു ബാലനായി, ഓർമ്മവച്ച നാൾ മുതൽ ഞാൻ കാണുകയും ഏറ്റവും അധികം ബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്തതും വന്ദ്യ റമ്പാച്ചനുമായിട്ടാണ്. എന്റെ പിതാവ് (സി. എ. ഏബ്രഹാം ചാമക്കാലായിൽ) പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചതിനു ശേഷവും വന്ദ്യ റമ്പാച്ചനോടൊപ്പവും ഈ കഴിഞ്ഞ കാലം വരെ ഒരു ശുശ്രൂഷക്കാരനായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. ആ പാതയിലൂടെത്തന്നെ ഞാനും ഒരു ശുശ്രൂഷക്കാരനായി ദയറായിൽ ആരംഭിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇന്നും തുടരുന്നു. അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ വന്ദ്യ റമ്പാച്ചൻ എന്നെ മദ്ബഹായിൽ കയറ്റി ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുപ്പിച്ചു. പത്താംക്ലാസ്സ് പാസ്സായതു മുതൽ ദയറായിൽ താമസിച്ച് പഠിക്കാനും എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. പ്രീഡിഗ്രിക്ക് കെ. ജി. കോളജിൽ ചേർന്നപ്പോൾ തന്നെ സെമിനാരിയിൽ പഠനം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് റമ്പാച്ചൻ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഡിഗ്രിക്ക് ബസേലിയോസ് കോളജിൽ പഠിക്കാൻ വിട്ടതും റമ്പാച്ചനാണ്.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അഭിവന്ദ്യ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ്

തിരുമേനി കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധിപനായി പാമ്പാടി ദയറായിൽ താമസ മാരംഭിച്ചു. അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയും സെമിനാരിയിൽ പഠനം നടത്തുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. വൈദിക സെമിനാരി പഠനസമയത്ത് അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയെപ്പോലെ വന്ദ്യ. റമ്പാച്ചനും എനിക്ക് എല്ലാ വിധമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നൽകി. സെമിനാരി പഠനം കഴിഞ്ഞ് മൂന്നു വർഷം ശെമ്മാശനായും ദയറായിൽ റമ്പാച്ചനോടൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്നു. തുടർന്ന് വിവാഹവും വൈദിക സ്ഥാനലബ്ധിയും എല്ലാം വന്ദ്യ റമ്പാച്ചന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽതന്നെ ദയറാ ചാപ്പലിൽ നടത്തപ്പെട്ടു.

1995 -ൽ വൈദികനായപ്പോൾ മുതൽ റമ്പാച്ചന്റെയും താല്പര്യപ്രകാരം ദയറായിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി എന്നെ നിയമിച്ചു. ഇപ്പോഴും ആ ചുമതല നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വന്ദ്യ റമ്പാച്ചന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ദയറായിലെ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഫാ. സി. എ.
വർഗീസ്

12

പ്രശസ്ത സേവനങ്ങൾക്കു പ്രമുഖരുടെ അംഗീകാരം

പാമ്പാടി: സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും നാടിനും വേണ്ടി റവ. പി. സി. യോഹന്നാൻ ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ മാതൃകാപരമാണെന്നു പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് ഉമ്മൻചാണ്ടി പറഞ്ഞു. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കനകജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന റവ. പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാനെ ആദരിച്ച സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങിയ ദൈവദാസനാണ് യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ. സമൂഹത്തിനാകെ നന്മയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും വെളിച്ചം പകരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തിനു നന്മ ചെയ്യുന്നവരേയും നാടിനു വെളിച്ചം നൽകുന്നവരെയും ആദരിക്കേണ്ടത് സമൂഹത്തിന്റെ കടമായാണ്.

പണവും സൗകര്യങ്ങളും മാത്രം ഉണ്ടായിട്ടു കാര്യമില്ല. അർപ്പണബോധത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള മനസ് ഉണ്ടാകണം. യോഹന്നാൻ റമ്പാന്റെ വിജയം അതാണെന്നും ഉമ്മൻചാണ്ടി പറഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ റമ്പാച്ചന്റെ ഭക്തിജീവിതവും സ്വഭാവവും എല്ലാവർക്കും മാതൃകയാണെന്ന് അധ്യക്ഷത വഹിച്ച പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കതോലിക്കാബാവാ പറഞ്ഞു. പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ആവോളം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ഇംഗിതമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് റമ്പാച്ചൻ എന്തുചെയ്താലും വിജയിക്കുന്നതെന്ന് അനുഗ്രഹ പ്രഭാഷണം നടത്തിയ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതാധ്യക്ഷൻ മാർ മാത്യു അറയ്ക്കൽ പറഞ്ഞു. മെമന്റോ പ്രസന്റേഷൻ കോട്ടയം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസും ഫോട്ടോ അനാച്ഛാദനം മലയാള മനോരമ ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ. എം. മാത്യുവും നിർവഹിച്ചു.

ബിഷപ്പ് ഡോ. സാം മാത്യൂ, ഡോ. സഖറിയ മാർ തെയോഫിലോസ്, തോമസ് മാർ അത്തനാസിയോസ്, ശാന്തിഗിരി ആശ്രമ ഡയറക്ടർ സ്വാമി ഗുരുരത്നജ്ഞാനതപസ്വി, ഓർഫനേജ് കൺട്രോൾ ബോർഡ് ചെയർമാൻ ടി. കെ. പരീക്കുട്ടി ഹാജി, കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല വൈസ് ചാൻസലർ ഡോ. ചന്ദ്രമോഹൻ, സൺഡേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ മുൻ ഡയറക്ടർ ജനറൽ ഫാ. ഡോ. ടി. ജെ. ജോഷ്വ, കോട്ടയം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. സക്കറിയ പെരിയോർമറ്റം, ഫാ. ഇ. കെ. ജോർജ് ഇഞ്ചക്കാട്ട്, സി.

എൻ. ജോർജ് ചിറത്തലാട്ട്, ഫാ. പി. പി. ഗീവർഗീസ് ഐക്കരപ്പടവിൽ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ മറുപടി പ്രസംഗം നടത്തി.

പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ കബറിടത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയെ തുടർന്നു വിശിഷ്ടാതിഥികളോടൊപ്പം ജൂബിലേറിയനെ സമ്മേളന നഗറിലേക്ക് രണ്ടു മണിക്ക് ആനയിച്ചു. തുടർന്നു പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം നടന്നു.

കേരള ഓർഫനേജ് കൺട്രോൾ ബോർഡ് അംഗം, കേരള ഓർഫനേജ് അസോസിയേഷൻ സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ്, കേരളമദ്യവിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനം ട്രഷറർ, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് കാരുണ്യനിലയം ട്രഷറർ, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയംഗം എന്നീ നിലകളിലും റമ്പാച്ചൻ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

പാമ്പാടി ദയറായോട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള ബി. എം. എം. സ്കൂൾ, ഐ. ടി. സി, കെ. ജി. കോളജ്, അഭയഭവൻ, ബാലഭവൻ, കോട്ടയം ജില്ലാ ഓർഫനേജ് അസോസിയേഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന ആശാകിരൺ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിനു നേതൃത്വം നൽകുന്നതും റമ്പാച്ചനാണ്.

(മനോരമ, 2007 ഫെബ്രു. 18 ഞായർ)